

De Tre Kjedefledd

1/12

Odd Fellow Ordenens Magasin • 90. årgang

Ordenshuset på Hamar.

Foto: Randi Helleberg

Hamars nye Ordenshus

side 8-9

Presentasjon av
Distrikt 4

side 4-7

Rebekkaloge nr. 128
Sarah instituert

side 12

Intervju med
Stor Sire
Morten Buan

side 24

Styrkelse og ekspansjon

Skal Odd Fellow Ordenen i Norge ha en trygg og sikker langsiktig utvikling, må det handlings og tiltak til i hver enkelt loge og leir. Konkret betyr det at det i hver termin er et tilstrekkelig antall innvielser og gradspasseringer. Hele vårt rituelle arbeid, som er kjernen i Ordensarbeidet, avhenger av at vi har en jevn opptagelse av nye søstre og brødre. Målet i den enkelte loge er at vi hvert halvår har minst to innvielser. Vi har gjennom de siste år hatt et synkende tilslag av nye medlemmer. For ti år siden fikk vi rundt 1200 nye medlemmer i året mens vi i fjor hadde rundt 800 innvielser. Fortsetter denne trenden vil det føre til øket gjennomsnittsalder, synkende fremmøte, færre logemøter med gradarbeid og derved fare for et dårligere utbytte for hver søster og bror.

For å snu denne trenden må det satses både på styrkelse og ekspansjon. Det meste sentrale spørsmål blir da:

«Hva kan vi gjøre for å skape de gode logemøter og leirslagninger?»

Arbeidet med Kunnskapsløftet har blant annet som mål å heve kvaliteten på våre møter. Vi håper at mange av de tiltak som er iverksatt på sikt vil bidra til gode logemøter og leirslagninger.

Nå er det ekstra spennende med tilbakemelding på de endringer som er foreslått for å skape enda bedre leirslagninger. En prosess der Storlogen ønsker involvering og tilbakemelding fra alle aktive matriarker og patriarker, før beslutningene fattes. Det er ikke endringer i ritualene, men i rammene rundt leirslagningene og en styrking av leirens utviklingsprogram.

Grunnlaget for rekrutteringen ligger i logen. Vi gjennomgår nå inntaksprosedyrene våre for å se på om vi kan gjøre forbedringer. En rekke spørsmål må stilles.

- Er formen vi har på Informasjonsmøtet den beste?
- Kan vi gjøre tilpasninger som treffer mulige medlemmer bedre?
- Kan vi tilpasse vårt informasjons- og brosjyremateriell bedre til dagens samfunn?
- Hvordan bruker vi nettet og de sosiale medier i vår informasjonsstrategi?
- Kan vi utvikle Åpent Hus-arrangementene mer oftest?
- Hvordan bruker vi Landssaken til å informere om Ordenen?

Fra Storlogen vil vi finne de forbedringer vi tror kan bidra til en bedre tilgang. Ikke bare for å få flere medlemmer, men også at vi informerer de potensielle medlemmer slik at de vet hva det innebærer og kreves for å bli medlem i Odd Fellow Ordenen.

Selv om vi kan gjøre forbedringer så er det forhold som er avgjørende for å lykkes med en god ekspansjon. Logens OM og embedsmenn må sette seg konkrete mål og gjennomføre de nødvendige tiltak for å sikre medlemstilgangen. Målet skal være innvielser og gradspasseringer i hver termin. En aktiv nevnd for Styrkelse og Ekspansjon i alle loger er nød-

Foto: Sturlason

vendig for å få et godt driv i arbeidet. Men det viktigste er at hver søster og bror er aktive som faddere, ser etter mulige medlemmer i sin familie, omgangskrets eller i jobbrelasjoner.

Fadderens oppgave er å finne potensielle medlemmer, informere på en tilstrekkelig måte om hva medlemskapet innebærer og ikke minst følge opp sitt «fadderbarn» spesielt gjennom de første år i logen.

Kjære søster og bror. Vi trenger deg som fadder for å sikre en god utvikling av logen og Ordenen.

*Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet*

Morten Buan
Stor Sire

Balanse- gang

Vi har lagt et, etter min mening, svært hektisk år bak oss. • Kunnskapsnevnden har gitt oss mye nytt materiell.

- Norsk Odd Fellow Akademi er stiftet og har kommet godt i gang.
- Leirene har fått nytt utviklingsprogram og er i tillegg i ferd med å prøve ut en del endringer.
- Alle distrikter har hatt kurs for nye embedsmenn med Storembudsmenn til stede.
- Ny Landssak går sin gang med stor innsats.

Jeg kunne sikkert ha nevnt enda noe mer, men dette som er nevnt, er nok til å ta pusten fra noen og enhver.

Hvorfor denne store aktiviteten? Hva er det vi vil?

Vi vet at utfordringen vår er stagnasjon i medlemsutviklingen og økende gjennomsnittsalder.

Vi vet at vi må ta noen grep, tenke nytt.

Vi mener at kvalitet er en viktig nøkkel til å snu utviklingen. Kunnskap om Ordenen, ritualene og ledelse er med på å heve kvaliteten; derfor kursene. Vi må kunne svare på de nærgående spørsmålene og vite hvem vi er; derfor Kunnskapsnevnden og Akademiet. Vi må vise at vi står for våre idealer og grunnsetninger; derfor den sosiale innsatsen gjennom landssaken. Men vi står overfor en vanskelig balansegang.

«Can one desire too much of a good thing?» heter det hos Shakespeare. Kan man ønske for mye av det gode? Utvilsomt.

Utfordringen for Storlogens embedsmenn blir å se når det blir for mye av det gode, og om vi kommer i utakt med våre medlemmer. Alt vi legger opp til, har den hensikt å få alle til å trives med jobben sin ute i enhetene, få dem til å føle at de har gode redskaper for å gi kunnskap og skape forståelse og trivsel.

Men, – det er lett å glemme at for de

fleste er Ordenslivet en hobby på linje med mange andre og ikke en livsstil. Hvis det føles som om vi stadig kommer med noe nytt som krever mer og mer, ikke minst tidsmessig, er det grunn til å stoppe opp og stille seg noen spørsmål.

Er vi på rett vei? Oppnår vi det vi ønsker? Bør dispensessøknadene vi får når nye embedsmenn skal velges, ses på som varsellamper i denne sammenheng?

Jeg har ikke de gode svarene, men for meg er det viktig at vi som er Ordenens øverste ledelse, er åpne for det som skjer ute og stiller de nødvendige spørsmålene. Vi skal være lydhøre og ta både gode og kritiske signaler på alvor.

Uansett ytre krav skal det alltid være slik at det er vårt logeliv i den enkelte enhet som former oss og gir oss de gode opplevelsene. Det er i egen loge og leir hver enkelt av oss, embedsmenn eller ikke embedsmenn, har et ansvar for at det skal bli et godt sted å være og et godt sted å lære. Glem ikke å ta smilet med i logen. Et smil og et godt ord gjør mye for å skape det gode samholdet, den gode logeånden. «Det er gleden som adler sinnene», sier Ibsen.

Det å adle sinnet må vel sies å være et av våre viktigste mål.

Derfor: Vær en glad Odd Fellow! Gi av deg selv!

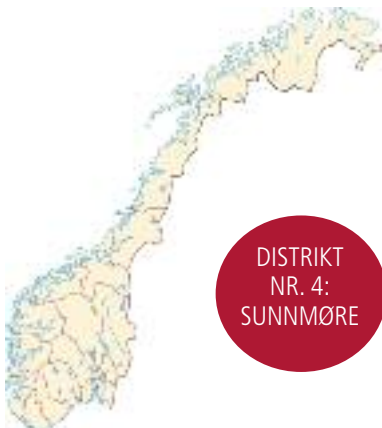
*En vårhilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet*

Tove Aalborg
Dep. Stor Sire

Innhold 1/12

Stor Sire har ordet	2
Deputert Stor Sire Tove Aalborg	3
Intervju med Distrikt Stor Sire Tone Kvammen	4
Intervju med Distrikt Stor Sire Olav Aass	6
Nytt Ordenshus på Hamar	8
Det individuelle Kunnskapsløftet	10
Ny Rebekkaloge på Gjøvik	12
Nytt Stor Sireportrett	14
Om erkjennelse	15
Humanismen og Ordenen	16
Odd Fellow i Fredrikstad	18
HM Kongens nyttårstale 2012	20
Intervju med Hans Emil Ratvik	22
Intervju med Stor Sire	24
Nyheter fra Stor Skattmesterne	26
Om sorg Hans Fredrik Wille	28
Jubileum i Harstadleiren	30
Se det mennesket	34
Ole-Johan Bay Gundersen	36
SEM-møtene og Oddvar Granlund	38
Inngangskunsten i Stortingsgaten 28	40
Ordensquiz	41
Odd Fellow Torget	42
Odd Fellow Utstyr	44
Kjære leser. . .	46
Viktige telefoner	47
Baksiden	48

DISTRIKT NR. 4 SUNNMØRE INTERVJU MED: DISTRIKT STOR SIRE TONE KVAMMEN

– Hvor lenge er det siden ditt distrikt ble opprettet og hvor lenge har du vært DSS?

Distrikt 4 ble opprettet 21. september 1985, og vår første DDRP var Ruth Thon Madsen. Selv ble jeg installert 15. oktober 2010.

– Hvor mange loger har du i ditt distrikt, når ble den eldste stiftet, og når ble den yngste stiftet?

I distrikt 4 har vi sju Rebekkaloger, den eldste er loge nr. 6 St. Veronika, som ble stiftet i Ålesund 26. mai 1922, og den yngste er loge nr. 111 Storfjord som ble stiftet 30. september 2000 på Stranda. Vi har Rebekkaleir nr. 7 Møre som ble stiftet 21. september 1985. Med tanke på at det nå er 25 Rebekkaleire, var vår Rebekkaleir ganske tidlig ute.

– Hvordan har medlemsutviklingen i Distriktet vært i de senere år, og ser du noen spesielle utfordringer i denne forbindelse?

Medlemsutviklingen de siste årene har ikke vært helt på topp. Vi er nok inne i et generasjonsskifte, gjennomsnittsalderen på medlemmene i distriktet ligger på 67 år. Men det er positive tendenser å spore, det arbeides målbevisst i hele distriktet for å få minst 2 nye medlemmer i halvåret inn i hver loge.

– Har ditt Distrikt noen spesielle utfordringer i forhold til andre Distrikt du kjenner til, og hvordan løses eventuelt disse?

Distrikt 4 er et fergefylke, i tillegg til dype fjorder og høye fjell har vi verdens dypeste undersjøiske tunnel. På det dypeste er den 287 meter, når jeg skal besøke loge nr.

Distrikt Stor Sire Tone Kvammen

Foto: Jon Esben Johnsen

Intervju med Distrikt Stor Sire Tone Kvammen

88 Syn, kjører jeg fergefritt til Ulsteinvik. Utfordringene er nok størst på vinterstid, med stengte veier på grunn av ras. Da må jeg til med omkjøringer, og et par ferger ekstra for å komme meg hjem til Volda. Om høsten er det hjorten jeg er mest skeptisk til. Her på Møre er hjortebestanden alt for stor. Jeg kan møte mange og store flokker når jeg er ute i Distriktet. Hjorten er så uforutsigbar, kommer plutselig ut i veibanen, hadde den bare hatt refleks. Distriktsrådsmøtene legger vi til Ålesund, det blir mer midt i Distriktet for oss alle.

– Hvordan trives du i ditt embede som Distrikt Stor Sire?

Jeg trives veldig godt som DSS, og føler meg privilegert som ble spurt om å ta på meg dette vervet. Etter at jeg gikk på som DSS, har jeg fått større forståelse og innsikt i for en fin og spennende Orden Odd Fellow Ordenen er. Selv om Ordensarbeidet tar en stor del av fritiden min er det verdt hvert minutt. Jeg føler at jeg får så mye tilbake. Det å få reise rundt i distriktet, møte mange positive medlemmer, formidle videre til medlemmene alt det nye som er på gang fra Storlogens side.

Distriktsrådet i Distrikt 4: Bakerst fra venstre: Signy Mork, Astri Wold, Ingunn Hole Hunnes, Anne Rita Klock, Kari Brekke. Foran fra venstre: Oddrun Marie Storhaug, DSS Tone Kvammen og Barbro Myrseth Gjerde. Bildet mellom: Storrep. Mariann Remøy Flusund i Rebekkaloge nr. 88 Syn.

HM Turid Sæter

Ordenshuset på Stranda.

Rebekkaloger og leir i Distrikt 4:

Loge nr. 6 St. Veronika stiftet 26. 05.1922 i Ålesund

Loge nr. 34 Liv stiftet 03.10.1964 i Ålesund

Loge nr. 44 Venia stiftet 19. 05.1971 i Sykkylven

Loge nr. 45 Frøya stiftet 22. 05.1971 på Åndalsnes

Loge nr. 46 Symra stiftet 23.10.1971 i Ørsta

Loge nr. 88 Syn stiftet 15. 09.1990 i Ulsteinvik

Loge nr. 111 Storfjord stiftet 30.09.2000 på Stranda

Leir nr. 7 Møre stiftet 21.09.1985 i Ålesund

Det er med på å skape optimisme og nytt pågangsmot blant medlemmene.

DSS Olav Aas og jeg har god kontakt. Vi utveksler erfaringer og gir hverandre gode råd og tips. Vi har diskutert om vi ikke snart skal begynne planleggingen av å ha Åpent Hus.

– Er det noe du gjerne skulle ha gjort for å få Odd Fellow Ordenens etiske budskap mer og bedre ut i samfunnet?

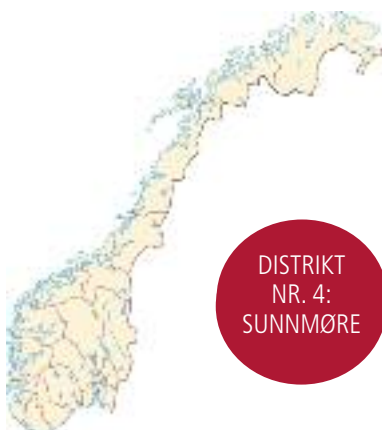
En måte vi synliggjøres på er gjennom distriktets felles prosjekt, «Sirius Møre». Prosjektet startet opp for ca. 8 år siden. Brødre og søstre fra hele distriktet deltar i prosjektet etter en oppsatt turnus. Tre dager i uka fra kl. 9 til 13 er de på poliklinisk kreftavdeling på sykehuset i Ålesund. Her blir det kokt kaffe og stekt vafler i store mengder, til pasienter og pårørende. I 2010 var det ca. 4500 personer som fikk servert kaffe og nystekte vafler. Det gikk med 250 kg vaffelpulver, 72 l flytende margarin, 79 kg jordbærsyltetøy, 50 l rømme og 30 kg kaffe. Alt blir sponset av banker og næringslivet. Tilbudet er meget populært blant medlemmene, og godt mottatt av pasienter og pårørende.

Jeg synes alle syv logene i distriktet er flinke til å profilere seg. De bruker den lokale pressa, både før og etter diverse utadrettede aktiviteter. Det kan være hyggeaften for fysisk og psykisk utviklingshemmede, handlevogn på syke- og aldershjem, nyttårsfest for beboere på omsorgsenter, mannequinopvisning som er åpen for alle og de gir gaver til gode humanitære formål i egen by eller bygd.

For meg som DSS er informasjonsmøtene en fin arena hvor jeg kan formidle Odd Fellow Ordenens etiske budskap. Jeg tar da med mine egne erfaringer, og de gode opplevelsene jeg selv har hatt og har i de årene jeg har vært medlem av Ordenen.

Så vil jeg ønske alle brødre og søstre til lykke med innsamlingsaksjonen sammen med SOS-barnebyer, med en barneby i Malawi, som starter for fullt nå i år. Som jeg ser det blir dette prosjektet en fin måte å formidle Odd Fellow Ordenens etiske budskap ut i samfunnet.

Jeg vil avslutte med et vers av Ørstadikteren Henrik Straumsheim: «Ver glad du får gå i regndriv når andre lyt gå mot is, ver glad du i storm får sigle når andre i livs forlis».

DISTRIKT
NR. 4:
SUNNMØRE**DISTRIKT NR. 4
SUNNMØRE**INTERVJU MED:
DISTRIKT STOR SIRE OLAV AASS

– Hvor lenge er det siden ditt distrikt ble opprettet og hvor lenge har du vært Distrikt Stor Sire?

Distrikt 4 ble opprettet den 29. mai 1958, og jeg har vært Distrikt Stor Sire siden august 2010.

– Hvor mange loger har du i ditt distrikt, når ble den eldste stiftet og når ble den yngste stiftet?

Det er åtte loger i distrikt 4, tre i Ålesund, de andre i Åndalsnes, Sykkylven, Stranda, Ørsta og Myrvåg.

Loge nr. 7 Ragnvald Mørejarl i Ålesund ble stiftet 29. oktober 1919, mens den yngste loge, nr. 137 Friaren på Stranda ble stiftet 10. november 2000. Men jeg vil også nevne loge nr. 38 Bjarg som ble stiftet som den første loge i Norge utenfor en bykommune den 7. desember 1952 på Åndalsnes (har i ettertid fått bystatus).

Alle logene har tilhold i Ordenshus med gode lokaler. Mye er gjort på dugnader sammen med Rebekkasøstrene. Loge nr. 113 Flåvær inn gikk samarbeid med søstrene og bygde Ordenshus sammen med Fri-murerordenen. I Ålesund deler tre Odd Fellow loger Ordenslokalene med to Rebekkaloger. Leir nr. 4 De Tre Søyler holder de fleste leirslagninger i Ålesund, men legger en leirslagning høst og vår til et av de øvrige Ordenshus. Hver vår avholdes felles logemøte for alle logene i distriktet i ordenslokalene i Ålesund, med hver sin gang å være arrangør.

Ordenslokalene i Ålesund er store og fine og har blitt pusset opp med jevne mellomrom. Selvsagt bærer de preg av å ha blitt noen år, men vi har begrenset utleien av selskapslokalene for å unngå for store slitaser. Av og til hadde det vært godt med en

Distrikt Stor Sire Olav Aass

Intervju med Distrikt Stor Sire Olav Aass

ekstra logesal, men arealet gir ikke rom for dette. I så fall måtte vi tenke nytt og sett oss om etter helt nye lokaler, men dette har ikke vært diskutert seriøst. Kjøkkenet blir ikke så mye benyttet som tidligere da det var ansatt egen restauratør i selskapslokalene. Det er catering som blir benyttet til bespisning, men en god logebror med bakgrunn som kokk stiller ofte opp og tilbereder mat for de enkelte logene når det trengs. Ålesund Odd Fellow Kor ble stiftet i 1938 og er «still going strong» med brødre fra Loge nr. 7 Ragnvald Mørejarl, loge nr. 23 Gange-Rolv og loge nr. 82 Vesterveg. Koret synger ved julemøtene til leiren og Rebekka- og OF-logene i Ålesund, ved sosialet og av og

til ved institusjoner. Koret har gjort det til en tradisjon å ha korkafe i Ordenslokalenes selskapsdel på 1. mai. I juni 2013 skal Aalesund Odd Fellow Kor være arrangør for Odd Fellow sang- og musikkfestival. Det er tredje gang dette arrangementet legges til Ålesund.

– Hvordan har medlemstilveksten i Distriktet vært i de senere år, og ser du noen spesielle utfordringer i denne forbindelse?

Medlemstilveksten har ikke vært så positiv som ønskelig. Enkelte loger har hatt større tilvekst enn andre som følge av et målrettet arbeid, men naturlig avgang og utmeldelser har gjort at distriktet totalt ikke har hatt den netto økningen som er ønskelig. Utfordringen ligger nok i å få alle

Odd Fellowloger og leir i Distrikt 4:

Loge nr. 7 Ragnvald Mørejarl, Ålesund	stiftet 29.10.1919
Loge nr. 23 Gange-Rolv, Ålesund	stiftet 01.02.1948
Loge nr. 38 Bjarg, Åndalsnes	stiftet 07.12.1952
Loge nr. 46 Frendar, Ørsta	stiftet 25.06.1955
Loge nr. 69 Sankt Olav, Sykkylven	stiftet 16.02.1963
Loge nr. 82 Vesterveg, Ålesund	stiftet 11.11.1972
Loge 113 Flåvær, Ulsteinvik	stiftet 31.10.1986
Loge 137 Friaren, Stranda	stiftet 10.11.2000
Leir nr. 4 De Tre Søyler, Ålesund	stiftet 29.05.1958

brødre til å tenke på rekruttering og å invitere kandidater til informasjonsmøtene.

– Har ditt Distrikt noen spesielle utfordringer i forhold til andre Distrikter du kjenner til, og hvordan løses eventuelt disse?

Enkelte loger har brødre i yrker som tilsier at de ofte må være på reise, og noen loger har brødre som er blitt «syndenpensjonister» og er hjemmefra i lenger perioder av året. Dette gjør at loger med et forholdsvis lite antall medlemmer til tider får lavt fremmøte. Dette kan løses med å satse sterkere på rekruttering og ved å gjøre det attraktivt å møte i logen.

Distriktsrådet samles 2 – 3 ganger pr. halvår i Ordenslokalene i Ålesund. Vi tar opp aktuelle saker og diskuterer problemstillinger som eventuelt blir bragt fram.

Kurs og instruksjoner blir planlagt. Alle Storrepresentanter er involvert og blir tildeelt oppgaver når det arrangeres kurs for nye embedsmenn.

– Hvordan trives du i ditt embede som Distrikt Stor Sire og hvordan påvirker dette din oppfatning av Odd Fellow Ordenen?

Jeg trives godt som DSS. Det er tidkrevende og noen ganger hektisk å rekke det som kreves. Vi har et stort distrikt med ferjestrækninger og en del rasutsatte veger. Dette gjør at det kan bli sene kvelder om man skal unngå overnattinger, men det er svært hyggelig å få komme rundt til logene og treffe spennende brødre i gode logemøter. Det er givende å holde instruksjoner og arrangere kurs for nye embedsmenn. Det er viktig at alle

Odd Fellow Distriktsrådet i Distrikt 4: Stående bak, fra venstre: Inge Olsbø, loge nr. 7 Ragnvald Mørejarl, Jarle Remø, loge nr. 23 Gange Rolv, Kristian Haugan, loge nr. 38 Bjarg, Jan Gundersen, loge nr. 46 Frendar, Oddbjørn Ramstad, loge nr. 69 St. Olav.

Sittende foran, fra venstre: Jon Remmen, loge nr. 82 Vesterveg, Kåre Alme, loge nr. 113 Flåvær, DSS Olav Hilmar Aass, Oddbjørn Nor, loge nr. 137 Friaren, Arvid B. Brevik, leir nr. 4 De Tre Søyler

brødre får et slags «eierforhold» til sin egen loge og vår Orden. På den måten får man lettere forståelse for vårt holdnings- skapende arbeid. Samtidig er det viktig at alle brødre blir sikre i fremføringen av ritualene og de seremonielle spillene.

– Er det noe du gjerne skulle ha gjort for å få Odd Fellow Ordenens etiske budskap mer og bedre ut i samfunnet?

I distrikt 4 har søstrene og brødrene et felles sosialt utadventt prosjekt som heter «Sirius Møre», hvor vi er til stede på kreftavdelingen ved Ålesund sykehus og steker vaffer og trakter kaffe til pasienter og pårørende tre dager i uken. Dette blir satt stor pris på av mottakerne og sykehuset. Vi får på denne måten praktisert vårt etiske budskap og vist oss fram. En egen brosjyre er tilgjengelig for de som ønsker å vite mer om vår Orden og prosjektet ved sykehuset. Vi vil også forsøke med «Åpent Hus» og kontakte andre lag og organisasjoner som kan være aktuelle å invitere til informasjonsmøter. Tidligere har vi nok framstått som «hemmelige», slik at vårt budskap ikke har kommet tydelig nok fram. Derfor er det viktig med åpenhet for å gjøre budskapet mer kjent.

Hvis alle brødre gjør sitt beste for å leve opp til vår målsetting og snakker positivt om det å være en Odd Fellow vil kanskje flere bli interessert i å høre mer om vår Orden og gjerne søke seg til oss. På den måten kan vi gjøre vårt for å få vårt etiske budskap ut i samfunnet.

HP Sigmund Alnes, Leir nr. 4 De Tre Søyler.

Nytt og prektig Ordenshus på

Etter mange år med diskusjoner ble vårt nye logehus innviet av Stor Sire Morten Buan 27. august 2011. Bakgrunnen var at vi hadde en logesal som alle var glad i og som vi syntes var fin, men vi hadde for liten spisesal og salong. Hamar kommune hadde fredet fasaden mot hagen, og det var ingen mulighet for å bygge ut den veien. Huset var dessuten gammelt, slik at vi måtte regne med store kostnader til det elektriske anlegg, vann og kloakk.

I fasen fra begynnelsen av 90-tallet til endelig kjøp i 2010, ble det lansert både mulige og umulige forslag til anskaffelse av Ordenshus. Det huset vi endelig fikk kjøpt var en «gavepakke» til ethvert logehus. I starten var det fortsatt uenighet som kjøpet, men da det hele holdt på å glippe fra oss, kom alle på banen i positiv retning.

Forskjellige styrer har arbeidet med å få nytt logehus, men da det ble en realitet, er vi alle det sittende styret evig taknemlig for deres kompetanse og dyktighet. Det ble lagt en solid plan for økonomien. Alle medlemmer i de fire logene ble spurt om hva de var villig til å betale i kontingent. Her landet flertallet på 2.500 kroner, og dette ble ett av de førende prinsipper for styret. Videre ble det opprettet en referansegruppe med OM/UM i logene slik at styret hadde en direkte kontakt med logene når viktige avgjørelser skulle tas. Vi har hatt en stor trygghet i at økonomien ble forvaltet på beste måte. Dermed kunne medlemmer konsentrere all oppmerksomhet mot å jobbe med huset.

Så settes alle kluter til . . .

Kanskje det viktigste grepet, var at hver loge skulle utpeke 32 deltakere i åtte grupper. Disse gruppene var finans, ombygging, dugnad, innredning, utsmykning, flytting, innvielse, avhending av gammelt logehus/drift av nytt. De to gruppene for henholdsvis innredning og utsmykning ble fort til én gruppe da de grep veldig inn i hverandre. Alle grupper

Ordenshuset på Hamar.

Felleskor bestående av Rebekkakoret Hamar og Heidmorkkoret underholder. Dirigent Asbjørn Moland.

hadde definerte arbeidsoppgaver, og det var bra for «arbeidsmoralen». Gruppene var selvstyrte og rapporterte til prosjektleder. Prosjektlederen arbeider også med byggeprosjekter i sitt sivile arbeid. Det er viktig med fagkompetanse, innsikt og erfaring.

Gruppen Dugnad hadde en ansvarlig i hver loge som sørget for at arbeidslister ble utarbeidet og fulgt opp. Det var bl. a. noen som nesten hver dag sørget for noe godt til kaffen! Det ble en fantastisk dugnadsinnsats på alle hold og et enestående samarbeid. Gammel uenighet var glemt. Overhørt replikk fra en bror: «Nå

blir det veldig enkelt å gå på besøk i den andre logen, for nå kjenner vi hverandre!»

Det er ikke mulig å nevne alle ved navn, men en logebror kom i særklasse. Han dedikerte sitt liv til logehuset fra høsten 2010 til høsten 2011. Det var tenkt på alt, men ikke på at det burde være en byggeleder som alltid var på stedet som et bindeledd mellom håndverkere, dugnadsfolk m. fl. og prosjektledelsen. Han hadde ikke sengen sin der, men det var like før! Bror Ole Christian Sjølie ble tildelt Storlogens Hederstegn innvielsesdagen og det var meget fortjent.

Hamar

Foto: Randi Helleberg

Hus, reis deg!

Huset er tegnet av arkitekt til bruk for blant annet produksjon av heiser, derfor er halvparten av husets lengde høyere enn den andre halvpart. Som produksjonslokale var dette et solid fundamentert bygg. Vi har sågar på kjøpet fått med en ferdig trappeheis opp til det store møterommet og resipiendrommet i andre etasje. Det er en stor terrasse ut mot hagen som er fint beplantet med grønne busker og trær. Og vi kunne bygge inn logesalen under eksisterende tak i full høyde med laminerte buer som reisverk! Den ferdige logesalen er ca. 30 cm kortere en den gamle, ellers er den helt lik. Vi har flyttet med alt, slik at salen fremstår som før, men alle tekstiler er nye. For å få et konkret inntrykk gikk det med over 100 meter velour i forskjellige farger. Alt treverk er pusset opp med maling, gull og lakk, og det er lagt «allergifritt» teppe på gulvet. Det virkelige nye er stjernehimmelen som har de tolv tegnene i Zodiaken. Den er flott og til stor glede de gangene vi har mulighet for å bruke den.

Spisesalen er blitt stor og lys. Vi kan fint dekke til 108, men hvis vi vil sitte like trangt som i den gamle spisesalen,

Stor Sire Morten Buan under kveldens festtale.

Foto: Randi Helleberg

kan vi dekke til ca. 120! På mystisk vis virker spisesalen hyggelig og omslutende selv om det bare er dekket til 40. Salongen er stor og romslig og møblert med egne, tidligere møbler samt nye «brukte» møbler fra et hotell i Trondheim.

Kjøkkenet fikk de to søstrene i ombyggingskomiteen ansvaret for. Vi har spart titusenvise av kroner på å kjøpe flatpakker og montere selv. Som en kuriositet kan nevnes at den første kassaslippen fra Ikea var 75 cm lang! For å spare penger har vi også kjøpt brukt oppvaskmaskin med integrert stålbenk fra et firma som selger til storhusholdning. Kjøkkenet har alt vi trenger inklusive et dobbelt kjøleskap beregnet for storhusholdning, og et rom ved siden av med store skap til hver loge.

Videre har vi fått en romslig hall med vakre elementer og en stor garderobe. Over garderoben har vi nok et møterom med plass til 12–14 deltakere. Det beste av alt er at vi har alle seremonielle rom kort vei fra der de skal brukes, og alle logene har fått hvert sitt lille rom i 2. etasje til eget utstyr. Konklusjonen er at logene på Hamar har fått et flott logehus, vi har et godt miljø i logene, vi har fått et godt forhold mellom medlemmene, og det er blitt et bedre fremmøte fordi det er så hyggelige omgivelser. Vi har også hørt kommentarer om at nå er det en glede å invitere med potensielle nye medlemmer til informasjonsmøter. Flere medlemmer er helt nødvendig for Ordenen og den enkelte loge, og det er derfor viktig at rammen rundt står i stil med innholdet vi formidler.

Nå ser vi frem til å få besøk fra logemedlemmer over hele landet!

Tekst: DSS Lisbeth Wictorsen

Festens eldste: 101 år gamle Margit Bogsti.

Ole Chr. Sjølie ble tildelt Storlogens Heders tegn for sin innsats i det nye Ordenshuset.

Foto: Jon Esben Johnsen

Spesial Deputert Stor Sire for Kunnskapsløftet Randulf Meyer.

Hvem tar kunns

– Odd Fellow Ordenen er verdibærende. Hvordan kommer det til uttrykk gjennom Kunnskapsløftet?

Det at vi nå «snur steiner» i hele Ordenen, skaper diskusjon og ny gjennomtenkning av vårt verdigrunnlag. Diskusjoner i seg selv skaper bevissthet omkring de enkelte emner, kunnskap om våre røtter, og bidrar til at våre verdier blir sett fra nye vinkler og satt inn i dagens sammenheng. Sann sett bidrar Kunnskapsløftet til at våre verdier blir bevisstgjort og overført til neste generasjon. Vi merker jo også at begrepet «verdibærende» er i ferd med å bli brukt over alt som en egenbeskrivelse av Ordenens egenart. Og da faller jo spørsmålet som en moden frukt: «Hvilke verdier er det Odd Fellow Ordenen er bærer av?» Svaret på dette spørsmålet er et kunnskapsløft for hver enkelt av oss.

– Du har formulert at det kollektive kunnskapsløft bare er første steg på veien? Hva mener du vil være de neste trinn?

Kunnskapsløftet kan på mange måter sammenlignes med å flytte fra et sted til et annet. Situasjonen byr på en god mulighet til nyorientering. Du må ta noen vanskelige beslutninger om hva som skal være med videre, hva skal legges bort og hva som må anskaffes av nytt. Mange trekkes med i denne prosessen. Slik er det også hos oss som Orden. Storlogen presenterer Kunnskapsløftet i form av opplegg som det skal arbeides med i hele Ordenen. Samtidig gir dette den enkelte loge og leir mulighet til å rydde opp i rutiner, kultur, ukultur og annet som man ikke ønsker å ha med videre. Dette arbeidet er egentlig et evigvarende arbeid, så her er man aldri ferdig. Men med Kunnskapsløftet får denne prosessen en ekstra fart og tyngde. Det første trinn er altså rettet mot loger og leire. Men ikke mindre viktig er det neste trinn som Søren Kierkegaard omtalte som «Hiin Enkelte». Det er ønskelig i å få den enkelte søster og bror til å se seg selv inn i prosessen. Det personlige kunnskapsløft består i at hver enkelt av oss setter sine individuelle mål på ferden. I vårt sym-

Kunnskapsløftet slik det er formulert av Stor Sire Morten Buan for vel et år siden, er av mer kollektiv og institusjonell karakter. Utviklingsprogram, opplæring av embedsmenn og solid skriftlig informasjon, gjennomføring av kurs og foredragsvirksomhet har preget mye av det siste året. Den sentrale samordner av denne mengden av tiltak er Spesial Deputert Stor Sire for Kunnskapsløftet, Randulf Meyer. Vi har spurt ham om hva som er gjort, erfart og hvor går ferden så videre?

– Hvordan er Kunnskapsløftet blitt mottatt etter hvert som produktene er blitt ferdige?

Jeg må si at vi er ydmyke for de resultatene evalueringene har gitt. Det er overveiende positive tilbakemeldinger. Noen forbedringer og rettelser har vi fått med på kjøpet. Ja, vi har til og med fått beskjed om at noen av produktene er greie som en begynnelse, men at de revideres og gjøres mer avanserte om et par-tre år. Slike reflekterte tilbakemeldinger er verdifulle. De skaper bevissthet hos den enkelte og gir oss som nevnd føringer for arbeidet videre.

– Hvordan evaluerer dere arbeidet etter hvert?

I Nevnden for Kunnskapsløftet stiller vi alltid spørsmål før produktene er ferdige:

- *Er dette nyttig kunnskap i vår Orden?*
- *Øker det vår kunnskap og forståelse for Ordensarbeidet?*
- *Øker det kvaliteten i vårt Ordensarbeid?*
- *Er det gjennomførbart i praksis?*
- *Vil det oppleves som en hjelp til Ordensenheterne?*
- *Kan det tas i bruk uten for mye forarbeide?*

– Leirinstitusjonen ble prioritert. Hva følger etter det?

Ja, først var det leirinstitusjonen som fikk nytt Utviklingsprogram, powerpointpresentasjonen «Et Ørkenliv» for matriarker og patriarker, og nye dramaturgiske rammer for leirslagningen. Det siste som en prøveordning som utløper 1. april 2012. Et nytt oppsett i tilknytning til leiren prøves nå ut over det ganske land.

Dernest var det «Opplæring av embedsmenn», et opplegg som var ferdig i fjor sommer og gjennomført første gang sist høst. Vi har fått en god del tilbakemeldinger på dette opplegget også. Disse er stort sett positive, og også her er det kommet en del innspill til forbedringer. Det er vi takknemlige for. Opplegget vil bli gjennomgått på nytt og revidert til neste embedsmannsinstallasjon.

ansvar for det individuelle kunnskapsløftet?

Intervju med
SDSS Randulf Meyer

Av Kjell-Henrik Hendrichs

bolspråk er brødre og søstre en lenke. Og da gjelder det å styrke det enkelte ledd.

– Hvordan kan det enkelte medlem være med å ta ansvar for sin egen kunnskapsvekst?

Det er ikke så mye ««hokus pokus» som mange vil ha det til. Det handler mer om en prosess med stadig nye skritt og bevisstgjøring. Ordenslivet er langt mer en evolusjon enn en revolusjon. Her er noen konkrete forslag:

- *Møt så ofte du kan.*
- *Vær undrende og still spørsmål.*
- *Ta utfordringene som du får. Få tak i budskapet og forståelsen av ritualer, tegn, bilder og den gode Ordenskultur.*
- *Finn frem til de personene som kan hjelpe deg.*
- *Still spørsmål når det stopper opp, og søk gode rådgivere.*
- *Vær «foroverlent».*
- *Gjør mer enn du må.*

Søren Kierkegaard seier: Å prøve, er å miste fotfestet for en tid. Ikke å prøve, er å miste seg selv.

– Hva er det egentlige mål og hensikt med det individuelle kunnskapsløft?

Du må skaffe deg og bevisstgjøre deg at du har en krets rundt deg som du kan få byggende hjelp og korrekter fra. Kall det gjerne et byggende miljø.

Det miljøet du velger bør skape trygghet hos deg slik at du kan gå ut til din individuelle hverdag og være noe for andre. En loge på sitt beste er et slikt miljø. Og du er med på – om du vil eller ikke – å forme din egen loge og leir.

Jeg anbefaler alle Ordensmedlemmer å bestrebe seg på å være en positiv forskjell!

Det kan koste, men det er det som bygger oss opp.

– Hvor henter vi hjelp?

Ordenen gir deg kunnskaper om du er interessert og vil ta imot. Men Ordenen er som vanntrauet og hesten. Du kan lede hesten til vanntrauet. Men den må selv drikke. Ordenen gir oss en rekke muligheter til å utøve og praktisere det vi har lært.

Vi vet alle at en rekke Odd Fellows har sine gode prosjekter som de legger mye arbeid i og som gir livet glede og mening.

Om du ikke allerede har noen personlige prosjekter i din egen private nærhet, så kan du gjennom Ordenens mange SIRIUS-prosjekter, Landssaken og lokale aktiviteter i egen loge bevise for deg selv at du har tatt individuelle steg.

Det optimale og det endelige mål med alt Ordensarbeid, er at den enkelte søster og bror blir til noe positivt for andre, utgjør en forskjell og gjennom praktisk prøving bli bedre og mer menneskekjære!

11

Norsk Odd Fellow Akademis Symposium 2012

Norsk Odd Fellow Akademis første symposium vil finne sted i Trondheim i dagene 8. til 10. juni 2012. Symposiet vil i hovedsak finne sted på Thon hotell Prinsen i Trondheim 8. – 10. juni 2012. Kostnader pr. deltager: Symposiet (innbefatter 2 middager, 1 lunsj, seminaret, transport, guiding) Deltagere på seminaret: kr. 2200 Ledsagere (som ikke deltar på foredrag/ gruppesamtaler lørdag): kr. 1900 Hotell enkeltrom: 2xkr 850 = kr 1700 Dobbelrom: 2x kr 1050 = kr 2100 Seneste påmelding til symposiet: 1. april 2012 (Behov for hotell må være med i påmeldingen) Påmelding til: Akademi sekretær akademi@oddfellow.no Betaling: Opplysning om betaling når påmeldingen er registrert. Hotellovernatting: betaling direkte til Thon hotell Prinsen, Trondheim ved anreise. Nærmere opplysninger om Symposiet 2012 vil være å finne på Akademiets hjemmeside, eller ved henvendelse til Akademiets sekretær eller Rådsmedlem Lasse Hegge: symposium.akademi@oddfellow.no

Program for deltagere på symposiet:

Fredag 8. juni

13.00: Åpning av Symposiet
14.00: Hovedforedrag
16.00: Foredrag
19.00: Tur med Veteranrikken til Lian
«Bli kjent-aften». Trøndersk matkultur på Lians Restaurant, middag
23.00: Retur med Trikken

Lørdag 9. juni

09.00: Foredrag/gruppesamtaler
12.00: Lunsj
13.00–15.00: Foredrag/gruppesamtaler
16.00: Alt. 1: Guidet tur i Trondheim
Alt. 2: Rockheim
19.00: Festmiddag
Kulturelt innslag

Søndag 10. juni

08.45: Transport til Ordenshuset
09.30: Rituell samling
11.45: Transport til hotellet
13.00: Utsjekk hotellet

Program for ledsagere:

Fredag 8. juni

13.00: Åpning av Symposiet
14.00: Hovedforedrag
16.00: Foredrag
19.00: Tur med Veteranrikken til Lian
«Bli kjent-aften». Trøndersk matkultur på Lians Restaurant, middag
23.00: Retur med Trikken

Lørdag 9. juni

10.00: Alt. 1: Nidarosdomen
Alt. 2: Stiftsgården
Alt. 3: Ringve
12.00: Lunsj
16.00: Alt. 1: Guidet tur i Trondheim
Alt. 2: Rockheim
19.00: Festmiddag
Kulturelt innslag

Søndag 10. juni

11.00: Gudstjeneste
Nidarosdomen
13.00: Utsjekk hotellet

Rebekkaloge nr. 128 Sarah p er **instituert**

Etter flere anmodninger fra Storlogen om å foreta en knoppskyting i Loge nr. 35 Arnica, ble Gjøvik Rebekkaforening stiftet 19. mars 2009. Loge nr. 35 Arnica ble instituert i 1965, og nådde etter hvert et høyt antall medlemmer. Da spørsmålet om knoppskyting på nytt kom opp, satte seks Eks. OM seg ned sammen med DSS, og ble enige om at tiden var inne for å danne en ny loge.

Stiftelsen av Gjøvik Rebekkaforening ble foretatt av daværende Stor Sekretær Tove Aalborg. Det ble en fin og inspirerende start på vårt videre arbeid frem mot opprettelse av ytterligere en Rebekkaloge på Gjøvik. Foreningen bestod da av 13 modige og ustoppelige medlemmer. Sakte men sikkert vokste vi i antall. Ved institueringen var vi 30, hvorav tolv nye søstre var tatt opp underveis og blitt medlemmer av foreningen. Og det skulle ikke gå mer enn to og et halvt år før en ny loge kunne stiftes.

Alle som har vært med å arbeide for opprettelse av en ny loge vil nok kjenne seg igjen når vi her uttrykker at den tid

vi nå har lagt bak oss blir et godt minne. Å arbeide sammen i god søsterånd mot et felles mål har ikke bare gitt oss erfaring, men stor glede og et godt samhold. Oppgavene har vi løst i fellesskap, alle har bidratt. Logens navn ble valgt ved avstemning etter at mange forslag var kommet inn. Da det viste seg vanskelig å finne egnet navn som knyttet seg til stedet, ble Sarah et godt valg. Forslag til emblemets motiv ble også satt på valg. «Gjøvik-krukka» gikk med stort flertall av med seieren. Denne koboltblå krukke har etter hvert blitt Gjøvik bys «symbol». Byen feiret i hele 2011 sitt 150 års jubileum, og byens spede begynnelse startet med Gjøvik Glassverk, hvor denne krukka har vært produsert fra tidlige tider.

Og hva betyr så navnet Sarah?

Navnet Sarah betyr «fyrstinne». Sarah var Abrahams hustru, og den første kvinne som hadde et åndelig budskap til menneskeheten. Det var hennes oppgave å vise menneskene veien fra polyteisme – troen på mange guder – til monoteisme – troen på én gud. Sammen med sin mann forkynnte Sarah, som hadde makt, posisjon og forstand, troen på én Gud, og de skapte i fellesskap den jødiske nasjon og det jødiske folk.

Odd Fellow Ordenens Magasin

Chartermedlemmer i Rebekkaloge nr. 128 Sarah

Sarah var derfor ikke underlagt Abraham og var seg sin status fullt bevisst. Hun brukte sin autoritet til å bortvise tjenestekvinnen Hagar, som med Sarahs godkjennelse hadde fått sønnen Ismael med Abraham, da Sarah selv fødte en sønn, Isak.

Så skal det endelig bli ny loge...

11.11.2011 ble valgt som dato for Loge Sarahs instituering. Institueringen ble høytidelig og flott foretatt av Stor Sire Morten Buan med sine Storembudsmenn Dep. Stor Sire Tove Aalborg, Stor Sekr. Svanhild Sandem, Stor Skattmester Svanhild Ljosland, Stor Marsjall Toril G. Skougaard, og Stor Kap. Jorun Michelet. Til stede var representanter fra logene i Distrikt 10, Eks. OM i Loge Frøya samt mange søstre fra moderlogen Arnica som nå ikke lenger var eneste Rebekkaloge på Gjøvik. Etter institueringen og overlevering av Fribrevet til Eks. DSS, og i denne sammenheng Eks OM Gurli Skattum på vegne av Chartermedlemmene, ble det overrakt mange

på Gjøvik

Foto: Ida Holm Grindstrand

gaver og lykkønskinger. Seremonien ble avsluttet ved at loge nr. 128 Sarahs første valgte og utnevnte embedsmenn ble behørig installert.

Ved utgangen fra logesalen ble vi møtt i salongen av sangkoret «Petri Brødre» fra Odd Fellow Loge Petrus Beyer på Gjøvik, som hyllet vår nye loge med flere fine og lystige sanger. Vi inntok deretter spisesalen, hvor festbordet var nydelig pyntet med blomster og med mange blå «Gjøvik-krukker» som ramme rundt bordet. Etter formell åpning av festmiddagen samt prolog, ble det servert deilig mat og drikke til 90 festkledde deltakere. I sin tale delte Stor Sire tanker rundt ekspansjon og understreket viktigheten av knoppskyting som et ledd i å bringe Ordenen ut til flere og som styrkelse av vår Orden. Etter taffelet fortsatte kvelden i salongen, hvor det ble servert kaffe og kake fra en stor bløtkake dekorert med den nye loges emblem.

Loge nr. 128 Sarah har startet på sitt lange logeliv, vel sjøssatt etter en flott og minnerik institusjon.

Chartermedlemmer:

Logens valgte embedsmenn

Foto: Ida Holm Grindstrand

Utdrag fra prolog ved institusjon av Loge nr. 128 Sarah 11.11.11.

«Guds fred» var det Elieser hilste Rebekka med,
Guds fred – måtte verdens nasjoner en gang nå frem til det!
Guds fred – la den gamle hilsen blir gyldig fra venn til venn,
Og med kjærlighets undertone virke blant maktens menn.
Slik at gryende tillit kan blusse som Platons bål,
og i sannhet gi gjensinn av godhet som høyeste mål.

Fra Bertha Suttners Nobelpris vil vi trekke en linje i dag:
I 1905 fikk hun fredspris: «Ned med våpner av alle slag!»
Lite hjalp det – alt i 1914, en verdenskrig av verste sorten.
Men 11. november er symbol på fred –
i 1918, den 11.11. nøyaktig kl. 11 ble våpnene lagt ned.
Den freden holdt ei mange år, det fikk vi jo erfare,
men aldri må vi gi opp håp om fred som vil vare!

Guds fred! La oss gi vår hilsen ny og meningsfylt klang.
Guds fred! La det tone ut i en jublende takkesang.
En takk for det gyldne vennskap vi i Odd Fellow henter.
En takk for alt logen gir oss og for de plikter som venter.
Sarah – Rebekkaloge nr. 128 er institusjon,
den nye loge behørig gratulert.

Gjøvik Rebekkaforening har fullført sitt verk,
nå er det opp til Sarah å vokse seg sterk.
Og moderloge, Arnica, en dyptfølt takk til deg.
De egenskaper du står for, vi tar med på vår vei.

Entusiastiske søstre har stått på i snart 3 hele år,
Foreningen ble stiftet ved de første tegn til vår.
Med fantasi og pågangsmot var innsatsviljen stor.
Søstre fikk vise evner, alt som i dem bor.

De valg vi har tatt i livet har vi også tatt for oss selv.
De kunne fortonet seg enkle, men fikk konsekvenser likevel.
Vi valgte en gang Odd Fellow, gav løfter vi prøver å holde
– å hjelpe og trøste – og intet ondt å forvolde.
Lykke til nå, Sarah! La oss alle lære i Rebekkas søsterspor
på vandring gjennom Vennskap, Kjærlighet og Sannhets ord!

Søster Berit Bugge Arnestad

Gurli Skattum, Kari Berge, Aud-Ragnhild Asplin, Ingebjørg Brunvatne
Lie og Astrid Langseth.

Haugen, Sekr. Else May Frisløe,
Skattm. Ruth Karin Berg, Kasserer
Ida Holm Grindstrand. Storrepr.
Astrid Langseth.

Logens valgte embedsmenn:

OM Gunhild Brox, UM Inger Marie

Tekst: Ingebjørg Bruvatne Lie

Odd Fellow Ordenens Magasin

Stor Sire- portrett i alle Ordenshus

Det har vært høyst ulik praksis når det gjelder å ha portretter av Store Sire rundt om i de enkelte Ordenshus. Det er i grunnen i Ordenslokalene i Stortingsgaten 28 at samtlige Stor Sire er portrettert. Med moderne teknologi innen fotokunsten, er det nå anledning til å bøte på dette. I denne omgang er det Ordenshuset i Halden som har startet den nye tradisjonen med portrett av Stor Sire Morten Buan. I enkelte Ordenshus hvor det er plass, vil man kunne samle portretter av samtlige Stor Sire slik man har det i Stamhuset.

I forbindelse med logelokaler og Ordenshus har Storlogens embedskollegium et sterkt ønske om at alle Ordenshus skal ha et bilde av Stor Sire. Portrettene er nå laget og Storlogen bekoster portrettbildene med ramme. Det er tenkt at DSS i de forskjellige distriktene skal overlevere bildet til husene ved en egnet anledning.

Den 8. mars markerte Loge nr. 34 Fredriksten i Halden sitt 60 års jubileum. I den anledning ble det første av portrettene overrakt. Det var Distrikt Stor Sire Rolf Berg Nilsen i distrikt nr. 23 Smaalenene som overrakte portrettet. Overmester i Loge nr. 34 Fredriksten, Jan Kingo Lilleby, satte stor pris på at det første portrettet finner sin plass i Halden. Han lovet at de skulle finne en god plassering av portrettet som er i størrelse 50 x 70 cm.

Portrettet er fotografert av logebror og fotografmester Arne Glomdal.

Bildetekster:

Portrettet av Stor Sire Morten Buan er signert fotografmester Arne Glomdal.

DSS Rolf Berg Nilsen i distrikt nr 23 Smaalenene (t.v.) overrakte portrettet til OM i Loge nr. 34 Fredriksten, Jan Kingo Lilleby.

Foto: Arne Glomdal

Vi har valgt **Ordenen** som vår vei til erkjennelse

Jeg har gjort meg noen refleksjoner etter å ha samtalt med yngre søstre som ofte etterlyser og savner fordypping og høyere forståelse av vårt arbeide som Ordensmedlemmer. Da kan det svares som dette:

«Jeg kan ikke lære deg noe. Alt jeg kan gjøre er å stille deg spørsmål og la deg selv finne svar. Tenk deg at du får en innbydelse. Den endelige avsløringen av sannheten skal finne sted. Du er alene i et tomt rom. I rommet finner du en bok med syv segl, og en stemme forteller deg at du har lov til å bryte seglene. Da skal du få se sannheten. Du bryter seglene og åpner boken. På den første siden ser du et speil. Også tredje og fjerde side er et speil, bare speil i hele boken! Og så sier stemmen: Sannheten, det er du selv.»

På erkjennelsesveien handler det mer om å søke etter svar enn at andre svarer for deg. Personlig tror jeg svarene kommer når man er rede til å finne dem.

Etter mange års medlemskap oppdager jeg stadig ny mening med Odd Fellow Ordenen. Små hendelser eller opplevelser får plutselig en helt annen mening.

Jeg nevner et eksempel. Terminpassordet. Plutselig fikk terminpassordet en hel ny mening. Det må jo være ment slik tenkte jeg at det skal hjelpe oss med å fokusere på nettopp dette ordet det kommende året.

Erkjennelsen har sittet lenge inne, og jeg har ikke forstått dette før nå! Vel, så var jeg vel da ikke moden før nå, til å forstå dette. Og kanskje er det ikke slikt ment, men for meg har det blitt min sannhet om passordet.

En Orden for balansens skyld

Trenger vi i det hele tatt en Orden for vår søken etter selverkjennelse? Er det ikke nok at vi leser mange bøker og besøker noen kurs, plukker opp litt her og der, og forsyner oss fra det esoteriske supermarked? Hva er i det hele tatt en Orden?

En Orden bygger på overbevisningen om at modning tar tid, at den enkelte trenger skoling, støtte og gjensidighet i et fellesskap. Den vet at det er nødvendig med selvdisciplin, systematikk og orden. Og at den enkelte må gi i samme monn som den får.

Men Odd Fellow Ordenen er ingen sekt

som gjør krav på å ha den eneste løsningen. Den er heller ingen religion. Tilhengerne av mange forskjellige religioner kan kjenne seg hjemme her. Den universelle sannheten kan nås på mange veier. Vår Ordensvei er én av disse veiene som fører til samme mål. En ekte Odd Fellows fremste kjennetegn er derfor toleranse.

Hemmelighetene

Ritualer og innvielser, som er symbolske dramaer, avsløres ikke før den enkelte er kommet ganske langt i sitt medlemskap. Deres natur er altså langsomme. Bare slik kan opplevelsene få den dybden de må ha.

Det er mange som får motforestillinger når de hører begrepet hemmelig. Nå skal man være klar over at det å kunne holde noe hemmelig, har en oppdragende funksjon i seg selv. Ordenen er ikke hemmelig, ellers ville den ikke gå ut og bekjentgjøre at den eksisterer. I prinsipp kan alle bli medlemmer og studere hemmelighetene. Utbytte vil imidlertid bare de mennesker få som har et forskende sinn og en åpen holdning til universets mysterier. Hemmelighetene er ikke annet enn en dypere visdom som den enkelte har fått en indre forbindelse til. Sannheten kan ikke holdes skjult, men den kan heller ikke publiseres. Den må langsomt erfares.

Hvor lang tid tar det før jeg er utlært?

Vår Orden har ulike grader som følger og ledsager oss gjennom mange årtier. Jo høyere i gradene du kommer, jo mere ansvar legges det på deg selv for din egen videreutvikling og fordypping. Utlærte blir vi aldri, i alle fall ikke så lenge vi befinner oss her på jorden.

Livet er en skole. Det er livet vi lever her som teller. Det er livsvandringen som er vår prøvesten.

Det kan virke skremmende at det nærmest tar evighet av tid før vi har nådd målet. I vår moderne tid skal alt gå fort, jo fortare jo bedre. Men den vise har alltid visst at hastverk er lastverk. Negativ stress, jag og mas er uforenelig med en foredling av mennesket. Det er mennesket som er på vei hjem, og de som har funnet stien, skal lyse opp for andre som følger etter. Det er nok av oppgaver selv for den som virker utlært. Vi har erfart at fred begynner med

den enkelte. Hvis hver enkelt klarer å bli et bedre menneske, blir også verden et bedre sted. Vi har noen leveregler som vår Orden legger oss på hjertet. Det er ingen påbud, men sterke oppfordringer. Blant disse regler oppfordres vi til å gi moralsk og fysisk støtte og arbeid for en mer human verden – i vårt nærmiljø. Ordenen legger også hele tiden under vår opplæring stor vekt på begrepet tjeneste. Vi skal ikke være oss selv nok, men yte vårt til fellesskapet, alt etter evne.

Den positive livsoppfatning vi lærer i vår Orden, vil også stråle ut mot vår omverden. Vi kan bli et lite lys i hverdagen for andre. Vi bør dessuten tro på tankens kraft. Det er med tanken det hele begynner. Tanken fører til handling. Det er opp til den enkelte å gjøre noe i praksis – alt etter evne og hva den indre stemmen oppfordrer oss til. I våre enheter skaper vi lysoaser. Her forener vi våre små lys, slik at lyset i verden kan bli større. For vårt mål er å bringe lys til en formørket verden.

Når vi har kommet langt nok, og vi har lært den rette form for ydmykhet, vil vi kunne gradvis innse at vi kun er redskaper for Guds store plan, eller hva vi enn ønsker å kalle denne kraft og intelligens som er mangfoldig større enn oss. Åpner vi oss opp, kan vi bli kanaler for dette lyset fra oven som er uendelig god, vis og kjærlig.

Vår loge er en unik base til å arbeide mot de mål vi har satt oss i vår egenutvikling. Grip muligheten, ha tålmodighet og du skal finne frem til målet.

Lykke til på din erkjennelsesvei.

Eva Tross Hemstad

Eks Storrepresentant i
Rebekkaloge nr. 65 Teresa

Det reises fra tid til annen spørsmål om man kan være humanistisk og humanetiker og samtidig være medlem av Odd Fellow Ordenen. En sentral påpekning i denne sammenheng er at Odd Fellow Ordenen står i en sterk humanistisk og humanetisk tradisjon. Humanismen som fenomen har en flere tusenårig historie. I vår tid kan den deles i to hovedstrømninger, den metafysiske og den materielle. Vår Orden hører hjemme i den metafysiske, mens Human-Etisk Forbund hører hjemme i den materielle eller ateistiske.

Humanismens røtter

Humanismens røtter går tilbake til antikken og den vestlige filosofis historie. De første filosofers problemstillinger var hvordan verden ble skapt og hva verden var laget av. De var langt mindre interessert i spørsmål omkring mennesket, menneskets egenart og etikk. Humanismen dreier seg jo nettopp om alle spørsmål om mennesket og menneskets selvforståelse. Disse spørsmål dukket først opp med tyngde med Sokrates, Platon og Aristoteles. Ikke minst den første av dem, Sokrates, var sterkt opptatt nettopp i spørsmål om hvordan mennesket skulle bli et etisk, bevisst vesen. Dette går illustrerende frem i den lille fortellingen på side 23 i De Tre Kjedeled nr. 4-2011.

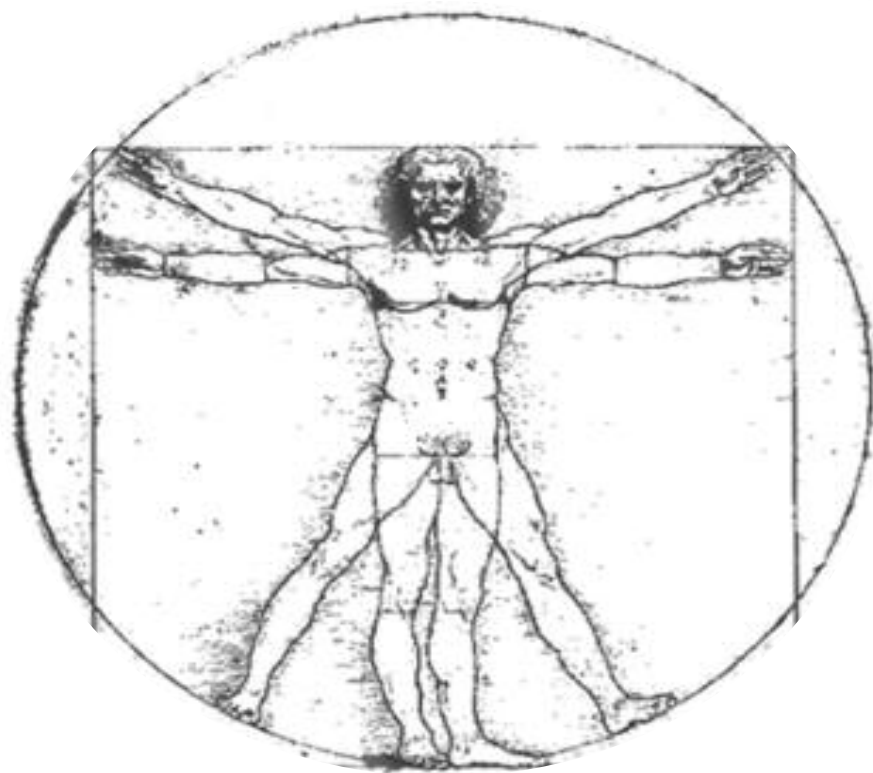
Humanismens veier og grener

Humanismen som fenomen har vært et stadig tilbakevendende tema gjennom hele vår idéhistorie fra antikken til vår egen tid, selv om selve begrepet er ganske nytt. Begrepet humanisme ble brukt første gang i 1807 av filosofen og teologen Friedrich Immanuel Niethammer (1766-1848). Selv om det finnes en mengde filosofiske og teoretiske retninger innen samlebegrepet humanisme, har de alle fokus på mennesket, dets vilkår, forutsetninger og leve-måte.

Opp gjennom historien har humanismen gjennomlevd mange ulike faser. Et av humanismens store sprang skjedde på 1500-tallet da man begynte å se mer på det enkelte individ enn på kollektivet. Frigjøringen av individet fra ytre tvang ble en av de store revolusjoner i synet på mennesket.

Denne frigjøringen av individet ble videreført gjennom Opplysningstiden og

Humanismen og O

frem til da man begynte å innrømme mennesket universelle rettigheter. I dag er slike rettigheter lite kontroversielle i vår kulturkrets, men det er ingen global enighet om at menneskerettighetene er et selvgjeldelig felles gode.

Grunnlaget for den humanistiske forståelse

Ser man på de mange humanistiske retninger i dag, skiller de seg ikke så mye i hva man vil oppnå for mennesket. Det som derimot skaper et betydelig skille, er de ulike retningers grunnlags- eller virkelighetsforståelse. Opprinnelig fantes det ikke noen materialistisk humanisme. Materialismen var ikke noen aktuell eller påtrengende problemstilling. Men da de materialistiske, politiske bevegelser vokste frem på 1800-tallet, forandret dette seg. Med en materialistisk virkelighetsforståelse forstår man at det ikke finnes noe annet eller noe mer enn det som erkjennes gjennom materien. Enhver metafysisk tilnærming avvises som falsk. Populært sagt er dette påstanden til Friedrich Nietzsche (1844-1900) om at «Gud er død». Marxismen står som et godt eksempel på denne ateistiske virkelighetsoppfatning. De humanistiske retninger som bekjenner seg til

den materialistiske virkelighetsoppfatning, kan derfor klassifiseres som materialistiske eller ateistiske humanistiske retninger. Det er i denne kretsen vi finner Human-Etisk Forbund.

På den annen side finnes de mange humanistiske retninger som bevisst bygger på at det finnes en metafysisk virkelighet i tillegg til den materielle. Ikke minst når man ser på alt det filantropiske arbeid som er skjedd innenfor rammen av de store verdensreligioner og kirkesamfunn, så er jo dette humanistisk arbeid av beste karakter.

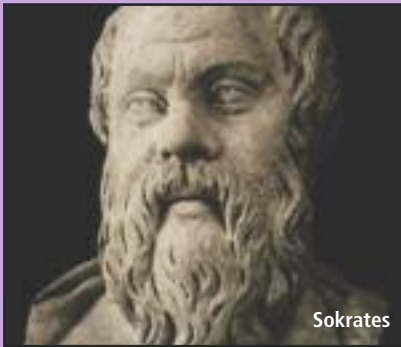
Human-Etisk Forbund

Human-Etisk Forbund i Norge sier også klart at det hører hjemme i den materialistiske eller ateistiske del av humanismen. Dette uttrykkes i forbundets lover på denne måten: «Humanismen er et livssyn som baserer sin virkelighetsforståelse og etikk på menneskelig fornuft og erfaring, rasjonell og kritisk tenkning, følelser og medmenneskelighet. Humanismen er uten religiøse forestillinger.»

Selv om man ofte hører i den daglige samtale at folk er medlemmer av Human-Etisk Forbund, men allikevel verken oppfatter seg som ateister eller agnostikere, må det enten bety at man ikke kjenner forbundets lover eller ikke bryr seg om dem.

Odd Fellow Ordenen

Fire humanister

Sokrates

Søren Kierkegaard

Erasmus Rotterdams

Moder Teresa

Det er innlysende at det finnes millioner av mennesker som baserer sin etikk på menneskelig fornuft og erfaring, rasjonell og kritisk tenkning, følelse og medmenneskelighet, men som i tillegg har klare, religiøse forestillinger.

Det er mulig at jeg gjør Human-Etisk Forbund urett, men fra tid til annen virker det som om de har tatt patent på å være humanister eller de egentlige humanister. Det må sies å være ganske langt fra både sannhet og virkelighet.

Det er jo en voldsom overdrivelse når HEF sier at: «Humanismen er uten religiøse forestillinger.» Det er faktisk slik at de største humanistiske bevegelser i fortid og nåtid nettopp har «religiøse forestillinger».

Odd Fellow Ordenen og humanismen

Odd Fellow Ordenen er en sterkt humanistisk Orden, ja humanismen er Odd Fellow Ordenens kjerne. Alle våre grunnprinsipper knyttet opp til Vennskap, Kjærlighet og Sannhet er dypt humanistiske idet de gir dannelse og veiledning til et etisk bevisst liv. Thomas Wildeys dype spørsmål: «What can I do for you?» setter medmenneskeligheten i det absolutte for-

sete. Våre fire budord er forankret i de lengst eksisterende humanistiske tradisjoner, og Leirinstitusjonens grunnprinsipper med Tro, Håp og Barmhjertighet er med på å danne grunnlaget for en menneskevennlig verden.

På den annen side har vi ikke hatt til vane å bruke betegnelsen «humanistisk» på vår Orden. Det kan ha vært en feilaktig vurdering som bør gjennomtenkes på nytt. Odd Fellow Ordenen hører hjemme i de eldste og største humanistiske bevegelser som verden har sett. De er disse bevegelsene som har ført humanismen frem til det nivå og utbredelse som de har i dag. Den Gyldne Leveregel er ikke noen døgnflue, men har fulgt menneskeheten så lenge det har eksistert humanistisk sinnede mennesker.

Men Odd Fellow Ordenen har fra sin opprinnelse tuftet sin humanisme på en religiøs forestilling om Det Høyeste Vesen som verdens skaper og opprettholder. Og det at alle mennesker er søsken er ikke noe dårlig fundament for en humanisme som også inneholder en bærende etikk basert på menneskelig fornuft og erfaring, rasjonell og kritisk tenkning, følelse og medmenneskelighet.

Tekst: Kjell-Henrik Hendrichs

OBS!

Stoff til redaksjonen sendes Redaktøren på følgende måte:

- stoffet må være tydelig merket med hva det gjelder.
- stoffet sendes elektronisk på worddokumenter som kan åpnes og bearbeides.
- stoffet må være ordnet best mulig.
- det må gå tydelig frem hvem som er forfatter av teksten.
- det må fremgå hvem som er kontaktperson for stoffet inkl. mailadresse.
- Redaktøren forbeholder seg retten til å redigere stoffet etter magasinets behov.
- tilsendt stoff returneres ikke.
- tilsendt stoff blir oppbevart og kan bli brukt ved et senere høve.
- billedmateriale sendes bladets grafiske formgiver tydelig merket.

Bilder til redaksjonen sendes Jon Esben Johnsen på følgende måte:

- Gerne papirbilde i god kvalitet eller som digital billedfil.
- Høyest mulig oppløsning på kameraet bildene er tatt med.
- JPG-format.
- Digitale billedfiler rett fra minnekortet, altså helst ikke behandlet på noen måte.

Odd Fellow Ordenens formål:

Å utbre Vennskapets, Kjærlighetens og Sannhetens grunnprinsipper blant menneskene, å undervise dem i kjærlighet til Gud og deres neste, og lære dem at ord ikke er nok, men at disse lærdommer må omsettes i handling for at hver enkelt etter evne kan bidra til menneskenes forbedring og fullkommengjørelse er Odd Fellow Ordenens formål.

Her kan du møte «Odd Fellow», en vakker sort vallak, som bor i stallen på Hjørgunn Gård i Fredrikstad. Kort før jul kjøpte de en åtte år gammel vallak. Den fikk navnet «Odd Fellow». Forklaringen ligger i at Rebekkaloge nr. 26 Gry i fjor feiret 50 års jubileum. Da gav de 25 000 kroner til Bymisjonen og 25 000 til innkjøp av hest på Hjørgunn Gård. Og ikke nok med det. De fem Odd Fellow logene i Fredrikstad gav samlet bort 25 000 kroner. Også for disse pengene vil det snart bli kjøpt en hest. Dermed vil Odd Fellow i Fredrikstad bidra til innkjøp av to hester til Hjørgunn Gård, et sted som tilbyr terapiridning for funksjonshemmede fra hele fylket.

Willy Wilhelmsen har vært bestyrer på Hjørgunn Gård siden starten i 1978. – Vi er helt avhengig av midler fra veldedige organisasjoner, forteller han. Disse to hestene vil glede mange barn, unge og voksne mennesker med spesielle behov. For flere er det ukens høydepunkt å få sitte på hesteryggen.

I alt er det ni hester på gården. Fordelt på tre dager i uken er det 170 personer som får terapiridning. De kommer fra hele Østfold fylke. Dette er den største delen av virksomheten på gården. – Dette finansieres over Rikstrygdeverket (nå HELFO), forteller Wilhelmsen. Det inkluderer transport, fysioterapeut og ridning. Undertegnede fikk ta del i en slik terapiridning og fikk se hvilken glede brukerne utstrålte. Linn Therese er sterkt handikappet og har ikke språk. Men det var helt tydelig at hun gledet seg over å være på hesteryggen. Det var godt å se henne og de andre, og at midlene har en reell betydning.

Vi ble også kjent med Petter og Therese. Begge har vært brukere ved senteret i flere år. Petter er fortsatt litt skeptisk når hestene kommer for nær hverandre, men synes riding er best i verden! Therese er et eneste stort smil og markerer med tommelen at dette er topp. Et par mindre barn trives best med ponnien. Her er det brukere i alle aldre. Den minste er fire år, mens den eldste har rundet 70. Enkelte har vært her i over 20 år og ridningen er ukens høydepunkt. Fra å være litt redde i begynnelsen, blir de fleste svært glade i dyrene. Utbyttet kan ikke måles i kroner og øre.

Møt «Odd Fellow»

På hver av de to andre hverdagene i uken er det 50 barn fra forskjellige barnehager som besøker Hjørgunn for å ri, bli kjent med hestene og se i stallene. Det er svært populært.

Hver dag er det 12–14 frivillige hjelpere der. De leier hestene, stiller dem og gjør rent i stallene. Stedet helt avhengig av dem for at virksomheten kan opprettholdes. Ved siden av inntektene fra terapiridningen er ridekurs, åpen gård, nissemarsj, basar og loppemarked med på å holde hjulene i gang. Stedet får ingen tilskudd hverken fra staten, fylket eller kommunen.

Blir den neste hesten en hoppe vil den naturligvis få navnet «Rebekka».

FAKTA OM HJØRGUNN

Hjørgunn Gård ble i 1976 kjøpt av Hjørdis og Gunnar Nilsen (grunnleggeren av Stabburet AS). Hjørdis gav navnet til gården – Hjørgunn Gård.

De gav bort gården i 1978 til Sanitetskvinnene i Østfold, som eier og driver stedet også i dag. I tilknytning til stallene er det bygget en ridehall, en låve og kafeteria. På gården er det bygget seks leiligheter for funksjonshemmede.

Hvert år soner 20 til 25 personer sin straff

ellow»

GÅRD, FREDRIKSTAD:

ved kriminalomsorg i frihet. Etter soning kommer flere tilbake som frivillige hjelpere.

Stedet benyttes av pasienter fra Veum Psykiatriske Sykehus. Barnevernet har stor nytte av å bruke stedet.

Stedet har status som rideterapisenter, utferdiget av fylkeslegen.

Stedet er avhengig av tilskudd og gaver fra private og organisasjoner.

Av gavene i fjor var Odd Fellow i Fredrikstad blant giverne med 50 000 kroner.

Bildetekster:

Stort bilde: Hesten «Odd Fellow» er en av ni hester som står for terapiridning. Gårdsbestyrer Willy Wilhelmsen har arbeidet på Hjørgunn gård i 34 år.

Øverst: Hest skaper glede. Her er Therese på Dolvin og Petter på ryggen til Arnold.

Midten: Eks. OM Ragnar Nilsen overrekker gaven på vegne av de fem logene i Fredrikstad.

Over: Rigmor Østigaard, fylkesleder for sanitetsforeningene i Østfold, mottok i fjor til sammen 50 000 kroner fra Odd Fellow. Øverst er det OM Elisabeth Hansen (t.v.) og Storrepp. Wenche Berntsen som overrekker på vegne av Rebekkaloge 26 Gry.

Tekst og foto:
Arne Glomdal

De fleste kommentatorer er enige om at kong Haralds nyttårstaler etter hvert har fått karakter av små etiske perler med høy aktualitet. Han tar opp konkrete og aktuelle forhold i våre liv. Ikke minst appellerer han til altruisme og at vi skal se hverandre. Dette gjør Norge på en måte til et annerledesland. Vi feirer 17. mai med barnetog, mens militærparader er oss ganske ukjente. Vi har et kongehus som snakker om omsorg og verdighet, og som lett spydig kan kalles et «sykkelmønarki» av dem som er vant til mer pomp og prakt. Det er blitt en viss tradisjon for De Tre Kjedeledd å gjengi kong Haralds nyttårstale, ganske enkelt fordi dette er lesverdige, etiske refleksjoner. Det er ingen grunn til å gjøre noe unntak for talen som ble holdt 31. desember 2011. God royalistisk lesning.

Mangt skal vi møte – og mangt skal vi mestre. Dagen i dag – den kan bli vår beste dag. Slik lyder en strofe i en av Erik Byes viser. Vi mennesker har en fantastisk evne til å takle det vi møter. Mange ganger har jeg

En etisk veiviser

tenkt: Så godt at vi ikke vet på forhånd hva som skal skje oss. Da spør det om vi hadde greid å finne den kraften som plutselig er der når noe vondt rammer – og vi på et eller annet vis langsomt må forsøke å reise oss igjen. I høst har jeg tenkt denne tanken oftere enn tidligere.

Blir vi mennesker bedre, spør mange seg. Jeg velger å tro det. At krig og vold historisk sett er på retur. At vi sett gjennom århundrer oppfører oss bedre mot hverandre. At vi gjør fremgang når det gjelder menneskerettigheter, likestilling og beskyttelse av barn. Og at fremgangen har sammenheng med økt utdanning og større vilje til å sette oss inn i andres situasjon.

Historien gir utvilsomt rikt grunnlag både for framtidstro og pessimisme. Mye kan virke motstridende også i vår egen tid. Utvikling og vekst bringer millioner ut av fattigdom. På den andre siden tyder stadig mer på at vår jord ikke tåler en videre utvikling lik den som har skapt vår egen velstand. Perspektivet er uansett nyttig. Vi lever i dag så tett på begivenhetene, og så intenst i vår egen tid, at vi godt kan ta et skritt tilbake og forsøke å lese de lange linjene. 2011 har vært et dramatisk år. Tsunamien som rammet Japan tok tjue

tusen liv og forårsaket omfattende kjernefysisk forurensning. På Afrikas Horn og andre steder har naturkatastrofer rammet de fattigste og mest sårbare hardest. I vårt eget velstående Europa truer gjeldskrise med å stenge ungdom ute fra arbeidslivet – i et omfang vi trodde hørte fortiden til. Men det har også skjedd mye positivt: Den såkalte arabiske våren. Fredspristildelingen til kvinnelige demokratiforkjempere i Afrika og Midtøsten. La oss håpe det er dette som blir stående som milepæler når historiens lange linjer skal trekkes.

Jeg håper vi vil la oss inspirere av fredsprisvinnerne og alle som arbeider for å skape en bedre verden. I kveld går tanken også til de mange nordmenn som gjør en innsats for fred og utvikling utenfor Norges grenser.

Her hjemme preger 22. juli oss fortsatt nå ved utgangen av året. De direkte berørte må få bearbeide sterke følelser og tungt savn på sin egen måte og til sin egen tid. I denne langsomme bearbeidelsen må vi andre være medmennesker. «Når ikke lenger alle er med og bærer, blir det tyngre for oss», sa en av de overlevende fra Utøya til Dagsrevyen to måneder etter tragedien. Her ligger det

Foto: Jon Esben Johnsen

og vekker

en utfordring til hver og en av oss. En utfordring om å vise omsorg og gi trygghet i hverdagen. Vi må heller ikke glemme barna. De sitter kanskje igjen med flere og sterkere inntrykk enn vi er klar over.

Ellers er det nok det ubegripelige ved tragedien som gjør at den fortsatt river og sliter i oss alle. Vi må forsøke å forstå det som kan forstås og lære det som kan læres. Men ikke alt lar seg forstå. Det går en grense for hvilke lærdommer vi kan trekke. Kanskje bør vi vente litt med å skue de lange linjene. Jeg tror mye av veien videre ligger i den styrken som var der når vi trengte den.

Hold fast hva du har, synger vi i en kjent salme. Overlevende ungdommer fra Utøya viste oss vei videre ved sin umiddelbare bestemtethet på å holde fast ved sitt engasjement og sine verdier.

Hold fast hva du har. Statsministeren og hele vårt politiske lederskap viste oss vei ved sin verdige og samlende opptreden - og ved sin sindige besluttsomhet om å holde enda sterkere fast ved vårt åpne samfunn og demokrati. Hold fast hva du har. Redningsarbeidere og vanlige mennesker viste vei. Viste at når det virkelig gjelder, trår vi

til for hverandre – også om eget liv står i fare.

Alle lyst vi opp veien videre ved samholdet vi skapte og varmen vi omsluttet hverandre med. Ved at vi søkte sammen i stedet for å vende oss mot hverandre. Ved at vi strakte ut en hånd i stedet for å trekke oss unna. Det er slike fakler vi fortsatt må tenne for å se veien videre. Det er fra slike kilder vi må øse for å reise oss.

Men hvordan tar vi så samholdet og varmen med oss videre? Lege og forfatter Audun Myskja sier i et intervju at han tror hverdagen lett skaper en trivialisering der vi ikke klarer å skjelle det vesentlige fra det uvesentlige. Vi hisser oss opp over småting. Når det står om liv og alt koker, kommer derimot noe av menneskets storhet frem, med handlekraft og evne til å sette livet inn for å hjelpe – både oss selv og andre. Han tror det grunnleggende er at vi klarer å skape et samfunn hvor ethvert menneske opplever at det har verdi, en plass, at det blir respektert. Da vil kjærligheten tre naturlig frem.

En småbarnsmor fra Tromsø skrev 29. juli et åpent brev som også nådde Slottet. Hun spør hvordan virkeligheten vår vil være når hverdagen kommer ruslende tilbake. Er vi sikre på at angsten for det ukjente ikke sniker seg inn i oss som før. Det har vært lett å gå sammen med tusenvis av andre i fakkeltog, og lett å gå hjem etterpå å fortelle om hvor fint det var, skriver hun. Men hun synes det er vanskelig å skulle ringe på hos en ukjent nabo, å invitere på en kopp kaffe - og utfordrer oss til å gjøre akkurat det. Gatene våre har vært fylt med roser og kjærlighet. Dette blir fortsettelsen, skriver hun. La oss følge hennes varme og sterke oppfordring.

Jeg tror på samtalen mellom mennesker. Jeg tror det å møtes i all enkelhet til samtale har stor iboende kraft. Det er nok derfor vi stadig kommer tilbake til samtalen. Anti-rasistisk senter lanserte i begynnelsen av året en kampanje for at norske muslimer skulle invitere norske naboer inn på en kopp te. Tanken var at ved å bli litt bedre kjent med hverandre forebygger vi frykt og fordommer. Kampanjen grep raskt om seg. Dronningen og Kronprinsessen hadde et nært og godt møte med en familie som opprinnelig kommer fra Iran. De fikk oppleve at likhetene var mange flere enn forskjellene. Slik tror jeg det ofte vil være enten naboen kommer fra Hønefoss eller Himalaya. Og det ulike behøver heller ikke skille. Samtalen med naboen over en kopp kaffe eller te vil også hjelpe oss til å forstå ulikhetene og verdsette ressurs-

ene som ligger i mangfoldet. Samtidig gir den oss anledning til å bryne oss på hverandre. Det må vi våge. Da blir samtalen en enda viktigere vei videre.

Jeg fikk nylig høre en løfterik fortelling om samtalen betydning i det forebyggende politiarbeidet. Ni tidligere nynazister har fortalt en forsker at en alvorsprat med politiet var viktig for at de trakk seg ut av et voldsorientert miljø. Manglerud politistasjon i Oslo har gjennom mange år utviklet en metode for å snakke med ungdom i farensonen. Såkalte bekymringssamtaler er blitt et viktig verktøy for politiet. Ingen må fortelle meg at samtaler er puslete greier.

I høst har det også vært stor oppmerksomhet om samtalen i det offentlige rom. Mange har oppfordret til større raushet og mot i debatter og dialoger. Vi trenger å utvikle vår evne til å lytte til våre meningsmotstandere, til å sette oss i deres sted. Hva er det som driver deres meninger frem? Hvor kan vi finne felles møtepunkter? Jeg tror dette er gode råd til oss alle og kanskje også til media som forvalter så mange viktige arenaer for det offentlige ordskiftet. Jeg mener vi undervurderer hverandre hvis vi tror at den offentlige samtalen alltid må være hardtslående, spissformulert og underholdende. La oss i hvert fall ta med oss videre noe av den ettertenksomheten og den åpenheten som preget debatten i kjølvannet av 22. juli.

Jeg har ofte snakket om frivillighets betydning. Om ildsjelene, bærebjelkene i samfunnet vårt. I år ser vi at engasjementet har blitt forsterket. Og det er ungdommen som fører an – både i tiden rett etter 22. juli, og nå når det har gått noen måneder. Ungdom, som selv sliter med å gjenerobre hverdagen etter det de opplevde, stiller samtidig opp for andre. I samfunnsdebatten viser berørt ungdom et imponerende klarsyn i møte med forenklete teorier og unyanserte uttrykk. Det er en myte at ungdommen er selvopptatt og uengasjert. Vi kan være stolte av de unge som viser vei.F

Mangt skal vi møte – og mangt skal vi mestre. Hvert eneste menneske har en stor kraft i seg – som kan bære oss gjennom det vi møter i livet. Men vi klarer det ikke alene. Og alene skal ingen måtte være om å mestre livets største utfordringer.

Med håp for det nye året tar vi også med den siste strofen i Erik Byes vakre vise: Dagen i morgen – den skal bli vår beste dag.

Jeg ønsker dere alle et godt nytt år!

Barnebyen i Malawi ligger

Hans Emil Ratvik hilser her på den malawiske minister som la ned grunnstenen til den nye barnebyen i Ngabu.

Odd Fellow Ordenen i Norge har nå tatt fatt på sitt andre barnebyprosjekt sammen med SOS-barnebyer. Barnebyen i San Vicente i El Salvador står for lengst ferdig og gjør sin verdifulle innsats. Nå skal barnebyen i Ngabu i det afrikanske landet Malawi reises. Å gjøre en viktig innsats for foreldreløse barn er den beste måten å realisere Ordenens to budord på om å oppdra de trengende. De Tre Kjedeledet har intervjuet Odd Fellow bror og markedssjef i SOS-barnebyer Hans Emil Ratvik for å få en bakgrunn for å forstå hvor viktig dette arbeidet er.

– Hvor mange barnebyer har du besøkt og på hvor mange kontinenter?

Jeg har det vel ikke helt klart for meg, men et sted mellom 30 og 40, flest på det afrikanske kontinent, men også i Asia, Sør-Amerika og Europa. Når man får anledning til å besøke en SOS-barneby, forstår en hvor heldige vi er som bor i et land som Norge. Og da må vi som har det så bra virkelig være villige til å hjelpe dem som ikke har det bra, det handler om å være et gangs medmenneske.

– Hva er din bakgrunn for å drive med dette arbeidet?

Jeg var politisk aktiv i tenåra og under studiene. Senere ble det arbeid med organisasjonsutvikling og rådgivning innen informasjon og samfunnskontakt i ulike sammenhenger. I 1996 startet jeg i SOS-barnebyer.

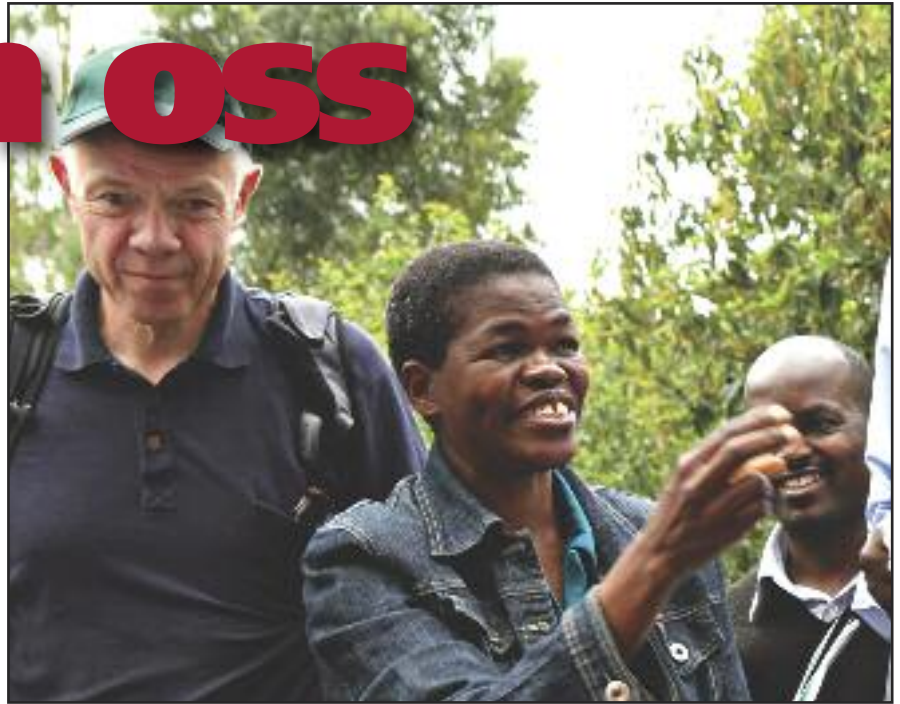
I mitt politiske arbeid var det ikke minst de sosialpolitiske sidene av samfunnet som fanget min interesse. Ingen

del av politikken har mer med mennesker og medmennesker å gjøre enn sosialpolitikken. Det sosiale engasjementet er en del av mors- og farsarven sammen med Odd Fellow fellesskapet, brødre og søstre fra Odd Fellow Ordenen var ofte innom for en prat eller til et hyggelig lag i barndomshjemmet.

– SOS-barnebyer har utvidet det opprinnelige konseptet og arbeider nå mye med trengende familier utenfor selve barnebyen. Hvordan tror du dette vil fungere i Ngabu?

SOS-barnebyer har utviklet seg målrettet i denne retningen. I barnebyen får foreldreløse barn et trygt hjem, i lokalsamfunnet arbeider vi for å forhindre at barn blir foreldre- og familieløse. Begge deler er like viktig. De mest sårbare familiene i Ngabu har ikke store marginer. Å støtte disse familiene til et bedre liv hvor de klarer seg selv er viktig. Når slike familier klarer å holde sammen er det en

er foran oss

Hans Emil Ratvik på besøk i feltet hvor den nye barnebyen i Malawi skal ligge.

Vicente i Amerika og en by i Ngabu i Afrika?

Stedene hvor barnebyene bygges er valgt etter grundige forundersøkelser bygget på erfaring og innsikt i de lokale forhold. Behovet skal være stort, men det er også viktig at forutsetningene for å lykkes er tilstede. Det betyr blant annet at vi er avhengig av et godt samarbeid med myndighetene og med samfunnet og befolkningen rundt barnebyen. Forarbeidet er like viktig i Ngabu som det var i San Vicente. Jordskjelvet var utgangspunktet for barnebyen i San Vicente. I Ngabu er fattigdom og hiv/aids et viktig bakgrunnsbilde.

Og så må vi se på at prosjektet i Ngabu er større fordi behovet er så mye større og gjennomgripende. Men i prinsippet er det å bygge en barneby mye av det samme arbeidet uansett hvor i verden den bygges. Metodene er de samme men tilnærmingen er lokal.

– Du er jo selv en Odd Fellow. Hvordan ser du på dette arbeidet i forhold til Ordenens budord?

Odd Fellow Ordenens sosiale oppdrag om blant annet å hjelpe de trengende og å oppdra de foreldreløse har universell gyldighet. Da Ordenen ble etablert i USA i 1819 hadde USA også den aller første moderne finansielle krise. De sosiale utfordringene var enorme og betydningen av at Odd Fellow Ordenens budord ble etterlevet av medlemmene, var stor. Slik er det i også i Ngabu i Malawi. Situasjonen i Malawi og Ngabu viser at Ordenens budord har en dramatisk aktualitet og betydning. Verden

trenger fortsatt Odd Fellow Ordenens handlinger med basis i Ordenens budord. Vi kan også fastslå at Den Gylne Leve-regel er universell slik også Odd Fellow Ordenens rituelle tilnærming til budordene er.

– Hvilke langtidsvirkninger ser du for deg at barnebyen i Ngabu vil ha?

Vi kan trygt se SOS-barnebyen i Ngabu i et 100-års perspektiv. Langsiktighet er i det hele et meget sentralt perspektiv i SOS-barnebyers arbeid og strategi. Skal du oppdra et nyfødt barn, har du minst et tyve-års perspektiv foran deg. Det er ikke gjort på dager, uker eller måneder.

Barnebyen vil endre seg etter hvert som lokalsamfunnet i Ngabu utvikler seg. Men behovet for å hjelpe vanskeligstilte barn vil alltid komme til å være der, slik det også i dag er i Norge. Barnebyen vil gi utdanning og yrkesopplæring til et helt lokalsamfunn. Denne innsatsen vil sakte men sikkert gi Ngabu nye utviklingsmuligheter. Og disse muligheter vil i sin tur skape positive, sosiale ringvirkninger.

Virkningene vil selvsagt først og fremst merkes for det enkelte barn som får et trygt hjem i barnebyen og de familier i lokalsamfunnet som får den nødvendige hjelp til å utvikle familiens bærekraft. Men i andre omgang vil virkningene også påvirke lokalsamfunnet og enda flere mennesker, gjennom de personer som hjelpes direkte av SOS-barnebyer. Den største gevinsten viser seg i neste generasjon.

Intervju: Kjell-Henrik Hendrichs

stor seier. Derfor vil Odd Fellow-barnebyen i Ngabu representere et voldsomt fremskritt for denne delen av Malawi.

Med tilbud om barnehage, skole, yrkesutdanning og familiestyrkingsprogram i lokalmiljøet, vil barnebyen bli en av hjørnesteinene i hele lokalmiljøet i Ngabu. De ulike programmene gjør at også tusenvis av marginaliserte barn og familier utenfor barnebyen vil få nødvendig hjelp til utdanning og utvikling. Ringvirkningene blir derfor store. Det er jo det som er så spennende og viktig ved den nye strategien at SOS-barnebyene skal åpne seg mot lokalmiljøet. SOS-barnebyer Malawi har etablert flere barnebyer i landet. Den nasjonale barnebyorganisasjonen har derfor solid erfaring og vet hva de gjør. Vi har et meget godt inntrykk av den malawiske SOS-organisasjonen.

– Er det noen forskjeller på arbeidet med å opprette en barneby i San

«Av måneskinn gror det

– Hvilke saker er det du synes har hatt størst fremdrift i det siste året?

Det området som har vært prioritert og brukt mest ressurser på det siste året er uten tvil Kunnskapsløftet. Her har også de konkrete tiltak blitt satt inn med to hovedfokus. Det ene er kurs og opplæring for de nye valgte embedsmenn i loger og leire. Det andre er å styrke arbeidet i leirene med hovedvekt på å få frem leirens spesielle plass og egenart i Ordenens arbeid. Vårt mål er å styrke kvaliteten og utbyttet for hver enkelt søster og bror. Dette arbeidet må skje i tett samhandling med hver enkelt loge og leir. Skal Storlogen lykkes med denne satsingen, er Distriktsrådene med Distrikt Stor Sirene og Storrepresentantene avgjørende for å nå ut til våre 50 leire og 280 loger.

– Og så har vi fått nyskapningen Norsk Odd Fellow Akademi. Hvilke forventninger har du til dette?

Norsk Odd Fellow Akademi ble etablert

18. juni 2011. Denne datoen blir en av flere viktige milepeler i vår Ordenshistorie. Akademiet begynner nå å finne sin form og få sin plass. Men vi har få forbilder, så alt skal tenkes nytt og formes med kvalitet og bevissthet. Det er mitt mål og mitt håp at også arbeidet i Akademiet, sammen med Kunnskapsløftet, skal bidra til å styrke Ordenens verdipattform gjennom innsikt i vår rituelle arv og etiske fundament.

– En ny Landssak er på trappene. Hvorfor ble det enda en gang en barneby?

Ordenens Landssak «Sammen for barn i Malawi» har også hatt stort fokus i det året som har gått. Landssaken som går over en toårsperiode, både utfordrer og samler alle loger om et felles løft. Denne Landssaken går rett til kjernen av våre budord og jeg opplever at vi har mobilisert de gode krefter for et felles mål. Dette er den viktigste begrunnelse for å

Denne romantittelen av Torborg Nedreaa planer og substans til. Gode ønsker eller ing har preget Stor Sire Morten Buans vis hans liv og arbeid. 2011 var det første halvått Storlogeperiode. Da er det viktig skjedd, og hva som venter oss i tiden frem

velge en barneby også denne gang. Å reise en barneby er et mål som krever mye av oss som Orden, men som også gir oss en unik mulighet til å vise hva vi står for, både for oss selv, men ikke minst ut mot samfunnet for øvrig.

– Hvilke saker skulle du gjerne ha sett hadde blitt fremmet raskere og bedre?

Det er to områder jeg gjerne skulle ha sett en bedre utvikling på.

For det første er det utfordringen med at vi fortsatt har for mange som ikke finner seg godt nok til rette i vår Orden. De møter sjelden og for mange velger å melde seg ut. Årsaken er nok sammensatt og dette er et område alle deler av Ordenen bør være opptatt av.

Det er helt klart forbedringsmuligheter. Alt fra inntaksprosedyrene til trivsel og utbytte i det enkelte logemøte kan bli bedre.

Den andre bekymringen ligger i at vi har for få nye søstre og brødre. Uten tilstrekkelig ekspansjon øker gjennomsnittsalderen, fremmøtet synker og det rituelle innhold og utbytte blir mangelfullt.

Alle loger må hvert år ha et tilstrekkelig antall gradspasseringer for å kunne holde en god nok kvalitet og innholdsmessig utvikling.

– Odd Fellow Ordenens særkjenne er jo at den er verdibærende. Hvor lett er det å arbeide med å virkeliggjøre verdier?

Selve målsetningen med Ordenen er å bevisstgjøre verdier og etikk. En kan si at Ordenen er et etisk dannelsesprogram med personlig utvikling som kjerne. Dette står meislet fast i vår formålsparagraf og i vår visjon. Hver søster og bror får kunnskap, verdier og holdninger som de kan ta med seg i sitt liv og der de sammen kan påvirke vårt samfunn til å ha et større fokus på medmenneskelighet og verdighet for det enkelte individ. Ritualene og etikken er vårt program og skal prege innholdet på våre møter. Fremstilles og vektlegges budskapet godt, bør

intet. . .»

s sier oss at skal det skje noe, må det talemåter er på ingen måte nok. Handl-ke fra første dag i embedet, ja i hele le året som Stor Sire, og 2012 markerer g å stille spørsmål om hva som har mover.

det gi grunnlag til refleksjon og læring og forhåpentligvis føre til en mer bevisst livsførsel. Med andre ord: å omsette ord til handling. Utfordringen er å etterleve verdiene i det daglige liv enten det er i Ordenssammenheng, i arbeidslivet eller i familiesituasjoner.

Samvittigheten er din vokter om dine daglige veivalg er i tråd med den etikk og de verdier du ønsker å legge som grunnlag for ditt livsløp. Ordenens lære sier at dine gjerninger bør baseres på Vennskap, Kjærlighet og Sannhet. Å virkeliggjøre disse verdiene i dagliglivet er den enkeltes utfordring og vår Ordens store dannelsessmål.

– Det er jo en kjent sak at det er lettere å arbeide med det som kan telles og kvantifiseres fremfor det som skal uttrykkes i kvaliteter og ikke målbare størrelser. Hvordan ser du på å lede slike virksomheter?

Ordenens hovedmålsetning er ikke kvantifiserbar og fasiten bor i den enkelte søster og bror. Spørsmålet er om det lar seg måle om vi har blitt bedre medmennsker og om vi evner å etterleve budord og Ordenens etikk? Ordenen har aldri hatt til hensikt å lage kvantifiserbare mål på hvordan den enkelte bror eller søster lykkes i sin personlige dannelselse. En slik prosess kan ofte føre til at vi mister selve målsetningen av syne og får fokus på det som er målbart og kan kvantifiseres.

– Men noe målbart finnes det vel?

Ja, noen indikatorer er det alltid nyttig å ha. La meg konkret nevne et par. Vår evne til å etterleve budordene eksempelvis gjennom Landssaken er en god indikator på om vi mener noe med å hjelpe de trengende og oppdra de foreldreløse. Ekspansjon er også et lett område å måle og er også en indikator på Ordenens evne til å en god langsiktig utvikling.

– Og hva med å lede dette som kan være umulig å måle?

Oppgaven med å lede en verdibærende Orden er både en spennende og meningsfull lederutfordring selv om det er vanskelig å måle resultatene. Etter å ha sittet

i toppledelsen både i næringsliv og offentlig sammenheng, er det å ha ansvaret for å lede og utvikle Odd Fellow Ordenen i Norge en oppgave som utfordrer og engasjerer. Slik jeg ser det er arbeidet med å formidle Ordenens verdier gjennom det rituelle arbeid og Ordenens egenart vår hovedoppgave. Målet oppnår vi ved at medlemmene etterlever grunnprinsippene og budordene.

– Hvordan preger arbeidet med Landssaken Ordenens virke i den kommende periode?

I denne perioden er det en klar målsetning å vise at Ordenen kan løfte i flokk og mestre en så omfattende oppgave som vår Landssak er. Det er i samarbeid med SOS-barnebyer bygd opp en egen prosjektorganisasjon for å gjennomføre Landssaken på en profesjonell måte. Vår egen Landssak bidrar med økonomiske midler til å bygge Odd Fellow-barnebyen i Ngabui Malawi. Målet er høyt, men jeg har stor tro på at vi skal samle inn de vel elleve millioner kroner som er vår interne målsetning. 500 kroner fra hvert medlem innen sommeren 2013. Det er mitt håp at også mange søstre og brødre vil gi en hjelpende hånd og slutte opp om de to fasene i prosjektet som SOS-barnebyer har ansvaret for.

Hele prosjektet skal sikre at vi får på plass en barneby i Ngabu. Men det avhenger av at alle bidrar etter evne.

– Hva kan dette bety for Ordenen?

Landssaken gir oss en mulighet til å informere om Odd Fellow Ordenen både i media, men kanskje først og fremst ved mulighetene til å synes i lokalmiljøene. Det er laget et omfattende presentasjonsmateriale både av Landssaken og av Odd Fellow Ordenen som skal brukes i forbindelse med prosjektet.

Dette gir en synliggjøring av Odd Fellow Ordenen som vi kan bruke posi-

tivt både til å fortelle om våre verdier og til å rekruttere mennesker som vil dele disse verdiene.

– Hva foruten Landssaken er det som venter og som vil bli fokusert i det kommende året?

Det er i Storlogen igangsatt en omfattende revidering av våre lover. I juni er det planlagt et Storlogemøte på skriftlig grunnlag for å beslutte de nye lovene. Etter dette vil vi måtte revidere våre statutter, instruksjer, veiledninger og Nummererte Sirkulærer samt lage nye forskrifter for at disse skal være i tråd med de nye lovene. Dette er den mest omfattende revidering siden Ordenen ble opprettet i Norge og målet er å lage et enhetlig og tidsmessig kvalitetsstyringssystem. Målet er at dette skal være ferdigstilt innen Storlogemøtet i 2014.

– Og så er det snakk om «de gode sirkler»?

Inspirasjon og ekspansjon er de to øvrige områdene jeg vil ha stort fokus på i det kommende år. Konkret arbeides det nå med våre inntaksprosedyrer for å sikre at vi arbeider tidsriktig med informasjon om Ordenen og planmessig med hvordan vi skal rekruttere nye medlemmer. Dette vil også være hovedtema på høstens Storebedsmannsmøte. Men det aller viktigste er å ha fokus på at alle våre logemøter, leirslagninger og andre arrangementer skal inspirere og ha et innhold som beriker den enkelte. Vår utfordring er at den enkelte søster og bror tenker etter et møte: «Dette var et godt møte! I kveld lærte jeg noe som beriker mitt liv. Odd Fellow er en givende del av mitt liv!»

*Intervju: Kjell-Henrik Hendrichs
Foto: Arne Glomdal*

Økonomien og finansieringen seg stadig for loger og leir

Stor Skattmester Svanhild Ljosland

Foto: Jon Esben Johnsen

– Hva er det i embedet som Stor Skattmester du setter mest pris på – hva er det som gir deg mest?

Det er vanskelig å sette fingeren på en spesiell faktor jeg setter mest pris på. Svaret må nok bli litt mer sammensatt.

Det å ha fått muligheten gjennom embedet til å treffe mange hyggelige «nye» søstre og brødre har vært særdeles givende. Jeg har også gjennom embedet fått muligheten til å besøke steder jeg neppe ellers hadde funnet på å reise til. Jeg må og få lov å si at samarbeidet med søster Stor Skattmester og det øvrige kollegiet har vært interessant og lærerikt. Jeg mener allerede jeg kan ane at vi begynner å se tegn på ønskede resultater av de viktige beslutninger som er tatt i Storlogens embedskollegium. Jeg tenker da i første rekke på Norsk Odd Fellow Akademi og Kunnskapsløftet.

Og så er det spennende å se etter nye muligheter som eksempelvis merverdi-refusjonen og grasrotandelen i Norsk Tipping.

– Hvilke oppgaver er det som du liker minst – hva er utfordringene?

Jeg kan egentlig ikke komme på noen oppgave som jeg misliker, men det betyr ikke at det ikke finnes utfordringer og områder som kan forbedres.

Som kjent har vi en del tidsfrister gjennom året med innsendelse av de mange rapporter og regnskaper. Det er jo slik at også vi som mottakere også har tidsfrister som må overholdes. Så lenge et regnskap eller en rapport mangler, får vi ikke avsluttet våre egne oppgaver og således blir alle skadelidende. Jeg benytter derfor denne anledningen til å anmode alle som er involvert i å gjøre sitt ytterste for at de frister som er oppsatt blir overholdt.

– Hvordan synes du nå at regnskaps-systemet for Skattmestere fungerer?

Vårt spesiallagde regnskapssystem for Ordenensenheter – Focus for Skattmester er nå i bruk i alle våre distrikter. Det er vedtatt at alle enhetene skal bruke dette regnskapsystemet. Det er derfor en

Det skjer stadig noe nytt når det gjelder er det kommet et par nye finansielle n Det ene er kompensasjon for merverd sasjoner i stand til å få mer ut av sine Tipping gir spillerne sine anledning til andelen» til en virksomhet som de sel Kjedeled har spurt bror Stor Skattme om disse forholdene. Han svarer på ve mester Svanhild Ljosland.

glede å konstatere at alle enhetene i Rebekka-institusjonen har tatt dette systemet i bruk. Det er en betydelig hjelp for hele rapporteringssystemet i Ordenen. Dessverre er det noen få av Odd Fellow enhetene som ennå ikke er kommet i gang. «Focus Skattmester» er et regnskapssystem som er integrert med «Focus Sekretærsystemet». Et av hovedmålene med dette regnskapssystemet har vært å gjøre det så enkelt å bruke at det ikke er nødvendig å være regnskapsutdannet for å kunne arbeide med programmet. Programmet synes nå å fungere tilfredsstillende. Det er ikke tvil om at dette regnskapsprogrammet har medført at vi har fått en bedre standard på enhetenes regnskapsrapporter. Programmet er under kontinuerlig utvikling. Dermed kan vi se frem til at systemet vil fungere mer smidig og effektivt. Det vil være til hjelp både for Sekretærene og Skattmestrene i deres arbeid. Det er jo et mål for oss å ha økonomiske og administrative systemer som er effektive og arbeidsbesparende.

– Er det også andre som kan dra nytte av dette systemet?

Ja, vi opplever at den danske Odd Fellow Ordenen har orientert seg og sett at dette er et nyttig system. Høsten 2010 vedtok Den Danske Storloge å utvikle sitt eget Sekretær- og regnskapssystem basert på det norske Focus Sekretær og regnskaps-system. Sekretærmodulen er allerede tatt i bruk og det er bare positive tilbakemeldinger fra de danske enhetene. Regnskapsmodulen regner de med å kunne ta i bruk i løpet av første halvår 2012. Samarbeidet med Danmark har vært meget positivt. Deres regnskapsmodul er en del mer omfattende enn den vi har, og jeg er nokså sikker på at en del av de ideer og

nsene forandrer

e

NORSK TIPPING

er Ordensøkonomien. I den senere tid muligheter som vi ikke har hatt før. avgift som skal sette ideelle organi- egne penger. Det andre er at Norsk å gi bort den såkalte «grasrot- v i betydelig grad kan velge ut. De Tre ster Thor Gunnar Eliassen nærmere egne av seg selv og søster Stor Skatt-

innspill vi har fått gjennom den danske Stor Skattmester er noe vi dra nytte av i vårt system.

– Hva ligger i den omtalte merverdiavgiftskompensasjonen som myndighetene nå har iverksatt?

Det er faktisk ganske spennende at myndighetene har innført MVA-kompensasjon for frivillige organisasjoner. Det betyr at alle Ordensenheter under visse vilkår kan få MVA-kompensasjon. For regnskapsåret 2010 fikk Odd Fellow Ordenen samlet vel 2,1 millioner kroner fordelt på følgende enheter som oppfylte kriteriene. 95 Odd Fellow loger, 91 Rebekkaloger, 13 Odd Fellow leire, seks Ordenshus og én Sirius-enhet, samt Storlogen. De innvilgede beløp ble overført enhetene før nyttår.

Vårt mål er at alle Ordensenheter som oppfyller betingelsene for å få MVA-kompensasjon blir korrekt registrert slik at de kan komme med ved neste tildeling fra myndighetene.

– Hva skal til for å bli registrert?

Følgende betingelser må være oppfylt for å komme med i ordningen om kompensasjon:

- Regnskapene må være ført i Focus.
- Enheten må ha organisasjonsnummer og være registrert i Frivillighetsregistret.

Så langt er det det én Rebekkaenhet som ikke har organisasjonsnummer og ni øvrige Rebekkaloger som ikke er registrert i Frivillighetsregistret. Det er tre Odd Fellow loger som ikke har organisasjonsnummer og 30 som ikke er registrert i Frivillighetsregistret. I tillegg er det syv Odd Fellow loger som ikke fører regnskapet i Focus Skattmester.

Jeg vil på det sterkeste anmode de en-

Stor Skattmester Thor Gunnar Eliassen

Foto: Jon Esben Johnsen

hetene som ikke oppfyller kriteriene for MVA-kompensasjonen å prioritere å komme igang både med regnskapssystemet og de nødvendige registreringer slik at alt er på plass før sommerferien. Det dreier seg om å gjøre et engangsarbeid som både letter arbeidet videre og så gir merinntekter. Når alle formalia er på plass er det ikke noe merarbeid for den enkelte enhet. Alle tall hentes ut fra regnskapet og innmeldes sentralt. Dette vil være midler som enhetene tidligere ikke har regnet med.

– Og hva er så dette med «grasrotandelen og Norsk Tipping»?

Når logen er registrert i Frivillighetsregisteret er det også mulighet for å kunne støtte logen gjennom Grasrotandelen gjennom å registrere seg hos Norsk Tipping. Dette er midler som den Norske Stat ønsker skal stimulere til frivillig arbeid på lokalplanet. Gjennom rammebe-

tingelsene for Norsk Tipping ønsker de å styrke lag og foreninger. Mange foreninger har mottatt en god slump penger og for logene er dette midler som for eksempel kan bruke til utadvendte tiltak.

– Hvilken betydning kan dette økonomisk ha på sikt da?

MVA-kompensasjonen ser vi jo allerede stor betydning av. Når alle Ordensenheter er blitt registrert i Frivillighetsregisteret, kan dette gjennom aktiv bruk av Grasrotandelen gi en merinntekt. Med tanke på at vi bruker våre penger til humanistisk arbeid og for å bygge verdier og etiske holdninger, er dette utelukkende positivt.

De fleste husker sannheten på sparebøssene før i tiden: «Mange bekker små, gir en stor aa!»

Intervju: Kjell-Henrik Hendrichs

Å bearbeide sorgen

Av Hans Fredrik Wille

Hans Fredrik Wille

For oss som har vært gjennom noen runder med tap av kjære, har det i ettertid vært godt å få kunnskap om ord og tanker, struktur og system og økt forståelse som kan beskrive vårt følelsesregister. For andre som enda ikke har opplevet en sterk sorg og smerte kan det være en nyttig forberedelse. Dette er mitt subjektive konsentrat og tolkning av Elizabeth Kübler-Ross' avhandling og bok om temaet.

Døden – en nødvendighet

Døden er en integrert del av livet. Fra det øyeblikk vi fødes, er det vår skjebne å

dø, en eller annen gang. Vår død er nødvendig slik at det blir plass for etterfølgende generasjoner og slik at vår type individer kan videreutvikles.

Kanskje ville det største mareritt være om vi plutselig skulle slutte å dø. I et slikt scenario, ville vi overbefolke jorden i løpet av et par generasjoner. Følgelig, vi må dø.

Som med alle andre sider av livet, er død noe vi må bli i stand til å takle. Alle verdens kulturer har sine måter å forholde seg til død og døden på. De har mekanismer for å forholde seg til forventede dødsfall og andre for å takle brå og uventede. Kulturene har også ulike måter å ordne med å bli kvitt det avsjelede legemet.

Dog ser det ut som om vår kultur har mistet evnen til å forholde oss til døden på en logisk-naturlig og sunn måte. Vår oppdragelse av barn og ungdom,

skolevesen, venne- og familieomgang – behandler temaet som et ikke-tema, noe det ikke skal snakkes om. Det er i stor utstrekning tabubelagt. Selv religionene og kirken vår bidrar ikke noe særlig til å forberede oss på tapet av en nær slektning eller venn.

Kanskje vil forskningsarbeidet og boken til Elizabeth Kübler-Ross hjelpe oss til å gjenvinne en bedre måte å tilnærme oss døden på. I mellomtiden ser det ikke ut til at hennes arbeide blir spredt vidt nok eller raskt nok og det er grunnen til at jeg har laget dette foredraget.

Frem til tiden for utbredelsen av antibiotika og godt utbygde helsevesener, var døden en vanlig foreteelse som de fleste allerede fra barnsben av hadde erfaring med å ha opplevet. I de gamle, mer statiske samfunn ble døden tatt som en naturlig hendelse. Alle var vant med at flere de hadde kjent hadde dødd.

I våre dager er døden i større utstrekning begrenset til å gjelde eldre mennesker. Og de er trygt og godt plassert i «gode» eldrehjem og langtidsinstitusjoner. Når de dør, er de ofte ute av øye og ute av sinn.

De overlevende blir presentert for et avsjele legeme som skal begraves, et lik som har mistet sin personlighet og som vi ikke lenger har det nære forhold til, som tidligere generasjoner nok i større grad opplevde.

For den som dør, når døden kommer brått og uventet, er det jo ikke noe reelt problem. For de perifere bekjente er det vanlige å uttrykke en eller annen anglosaksisk versjon av de mest utbredte franske intetsigelser.

Behovet for å få i gang gode «taklingsmekanismer», er når vi står overfor vår egen langsomme død eller plutselig eller langvarig dødsprosess for noen vi står nær. Uansett scenario, er de psykiske reaksjonene faktisk universelle.

Vi har langt på vei mistet evnen og kunnskapen om hvordan vi skal forholde oss til døden på en sunn og rasjonell måte. Og disse reaksjonene er alle varianter over det mer generelle medisinske begrepet – alvorlig stress.

Disse ulike følelsene og reaksjonene på dem har alle blitt godt, om enn ikke fullstendig, beskrevet av Elizabeth Kübler-Ross i boken «On Death and Dying» fra 1969 og er utkommet også på norsk i 1973 under tittelen: «Før livet ebber ut» og kan sammenfattes som 6 stadier:

Første stadium FORNEKTELSE OG ISOLASJON

Ved fornektelse vet personen gjennom logikk og fornuft at katastrofen har skjedd, eller er i ferd med å skje, men kan ikke erkjenne det følelsesmessig. «Nei, nei, ikke jeg! Det kan ikke være sant!» Bare tanken er for smertefull å innrømme. Siden menneskene ikke er spesielt logisk og fornuftig, til tross for at vi som oftest prøver å gi inntrykk av det, blir den grufulle erkjennelsen skjøvet emosjonelt til side eller tildekket. Ofte isolerer personen seg og vil i noen tid forsøke å hemmeligholde det som er i ferd med å skje.

Annet stadium BYTTEHANDEL

Fornektelsen kan ikke vare evig. Realitetene trenger seg på, men fremstår som for grusomme til å aksepteres som uunn-gåelig. Personen prøver å lage avtaler – med høyere makter – for å få situasjonen til å forsvinne, i denne byttehandelfasen. Uansett hvilket religiøst livssyn han eller hun har, gjøres det før eller senere forsøk på å overtale sin gud til å få situasjonen til ikke å være sann. Sett utenfra, kan «forhandlingstemaene» være svært ekstraordinære, og fører ofte til personens store forvirring.

Tredje stadium RASERI

Uansett dødsårsak, er det vanlig på et eller annet tidspunkt at man føler sinne. Selvsagt kan omstendighetene rettferdiggjøre sinne, f. eks. ved selvmord eller dersom noen kan lastes for å ha forårsaket dødsfallet. Svært ofte oppstår sinne uten at noen kan klandres. Spesielt må den sørgende advares mot sinnets fysiologiske natur og å la det gå ut over noen som slett ikke fortjener det. Dersom ikke noen gir slik advarsel, kan sinnet under en sorgprosess være veldig ødeleggende for mellommenneskelige personlige relasjoner, familiesamhold eller vennskap.

Fjerde stadium SKYLDFØLELSE

Kübler-Ross behandler ikke dette i særlig stor utstrekning. Følelse av skyld er meget destruktiv, spesielt i de få tilfellene hvor den er berettiget. Vi benytter ofte uttrykk som: «hadde jeg bare ikke gjort det og det» eller «hadde jeg gjort slik eller sånn istedenfor», ville det fryktelige ikke ha skjedd. Selv når det ikke foreligger noen påviselig destruktiv handling eller unnlatelse av en handling,

opptrer skyldfølelse ofte. Som med sinne, er skyldfølelse meget destruktiv, men dette gjelder først og fremst for personen selv.

Femte stadium DEPRESJON og SORG

Vanligvis glir depresjonen automatisk over i følelsen av sorg. Våre roller i livet, selv hele vår menneskelighet defineres jo av vårt slektskap med og forhold til andre mennesker. Hvis vi selv eller en nærstående dør, blir disse rollene grundig rokket ved. Vi kjenner et dypt, smertefullt tap. Den helt normale måten å reagere på, er da å gråte.

Gråt er en meget viktig mekanisme for å overkomme stress. Hvis den ikke var viktig, ville vel ikke Moder Natur ha brydd seg med å bygge det inn i oss. Det finnes ingen lov i noe land som forbyr oss å gråte, når vi trenger det. Det er bare forvrengte kulturelle konvensjoner som hindrer oss i å gråte, når vi har behov for det. Dersom noen andre synes det er ubehagelig å se oss gråte, så er det deres eget problem, ikke vårt. Ingen har rett til å blande seg opp i en person som gråter. Tvert om, har vi en forpliktelse til å forsøke å trøste vedkommende.

FØLGENDE BØR HER PRE-SISERES: I virkeligheten kommer ikke disse 5 nevnte stadiene i en slik ordnet rekkefølge. Hver og en av disse fasene kan opptre i kombinasjon med hvilken eller hvilke som helst av de andre. De kan komme hultet til bulter og forsterke hverandre, komme i tilfeldig rekkefølge og kan byttes om på noen få øyeblikk, uten noen påviselig årsak eller påvirkning. Dette kan oppleves svært forvirrende både for den sørgende selv, men også for de omkringstående som lett blir forvirret uten å forstå de plutselige omskiftningene. Ofte vil folk som går igjennom en slik prosess tro at det er noe galt med dem, spesielt dersom hallusinasjoner om det tapte mennesket opptrer, enten billedlig, dvs. ved syner eller ved at man tror å høre dets stemme, eller med begge deler. Den sørgende føler det som om «jeg mister forstanden» eller «jeg blir gal» – uten å forstå at de gjennomlever et svært normalt og vanlig fenomen.

Hvis vi prøver å blande oss inn i prosessen ved å undertrykke eller fortie den, eller med beroligende medisiner og medikamenter, ender vi ofte med å sette personen i en tilstand av alvorlig depresjon. En slik medfører oftest søvnforstyrrelser, tap av matlyst og energi, dårligere hukommelse og konsentrasjon, manglende evne til å klare seg og å fatte beslutninger, og man mister evnen til å glede seg over noe som helst, samt at alt synes

håpløst og svart.

Sjette stadium AKSEPT eller GODTAGELSE

Ved slutten av en varierende lang tidsperiode, når den sørgende et akseptasjons-stadium. Nødvendig tid kan være fra 1 til 3 år, som oftest henimot det siste. Det bringer intensiteten av prosessen nedover mot en avslutning og pinen blir mildere og lettere å bære. Det betyr ikke at ingen ytterligere sorg vil forekomme senere, men at personens bearbeidelsesmekanisme for dette spesielle tilfellet har blitt fullbyrdet.

En kulturell faktor som i høy grad bidrar til å få i stand en god sorgprosess, er en eller annen form for begravelsesseremoni. Eksempelvis i Scotland, uansett om det er en religiøs eller ikke-religiøs seremoni som holdes, samles venner og familie til en gjensidig understøttende sammenkomst hvor det blir forventet og sågar oppmuntret til gråt. Etterpå holdes det et selskap hvor nasjonens tradisjonelle brygg blir servert, noe som ofte medfører at ytterligere følelser blir ventilt. Grunnlaget for bedring er da ofte lagt. Orientaliske begravelser vektlegger ofte at den avdøde er kommet til et mye bedre sted enn tilværelsen her på jorden.

Slike skikker anses å være optimale, men alt for ofte blander andre faktorer og konvensjoner seg inn. I vår kultur har det spredt seg en holdning om at vi ikke må kjenne smerte – spesielt: «Ta en beroligende pille» for å forebygge pinen. Som nevnt ovenfor er dette spesielt farlig siden den blander seg inn i sorgbearbeidelsen og forhindrer at den sørgende kan utvikle seg gjennom de ulike fasene når prosessen forstyrres av beroligende medikamenter.

Jeg vil avslutte med oversettelse av et lite kinesisk dikt, som jeg synes sammenfatter det hele:

Sorg er som en trekant som dreier rundt i hjertet med spisser som risper. Det gjør vondt, forferdelig vondt til trekantens spisser er avsløpt og det bare er en kule igjen, som glir rundt uten smerte.

Sorg er en prosess som tar tid, men den tar slutt. Hvor lang prosessen er, beror på hva vi har mistet, hvilke ressurser vi selv har og hvilken støtte vi mottar fra omgivelsene våre. Men når gleden over det du har hatt, overskygger savnet av det du har mistet, når du vet at du aldri har villet unnvære det du har tapt, selv om du var klar over at du en gang kanskje måtte gi slipp på det, da er trekantens spisser avsløpt og kulen blir en skatt i ditt hjerte.

Leir nr. 9

4. november 2011 fylte Leir nr. 9 Hålogaland femti år. Leiren feiret sitt jubileum i Harstad lørdag 5. november sammen med Stor Sire Morten Buan og 240 gjester og patriarker til stede.

Fra 1919 var Odd Fellow leir nr. 1 Norge den første leiren i Norge. Fra 1952 fulgte leirene i rekkefølge frem til Leir nr. 9 Hålogaland i 1961 som den første leir i Nord-Norge.

Leirarbeidets spede begynnelse fikk sin start med stiftelsen av Harstad leirforening i 1950. Leirforeningen bistod Leir nr. 1 Norge på sine reiser med embedsfunksjoner i landsdelen, helt nord til Honningsvåg og Kirkenes. På den tiden var disse reisene meget tidkrevende. Det står respekt av alle de embedsmenn som på de lange reisene benyttet både ferie, fritid og ikke minst fravær fra familie til leirarbeidet. Mange var de patriarker som fikk sine opptak og gradtildelinger på disse leirslagningene.

Leir i Nord-Norge

I januar 1959 begynte arbeidet med å

danne ny leir, og i årene 1960 og 1961 ble det arbeidet ganske intenst i Harstad leirforening for å få dannet leir i Nord-Norge. I brev av 21. juni 1960 ble en anbefalt søknad fra Harstad leirforening sendt Storlogen om opprettelse av leir i Nord-Norge. Tilsagn med godkjenning av dannelsen og segl ble gitt av Stor Sire 27. april 1961.

Institutteringen ble fortatt av Stor Sire Harald Østreng lørdag 4. november 1961 i Ordenens lokaler i Harstad. Leir nr. 9 Hålogaland hadde begynt sitt arbeide.

Ni loger i Nord-Norge sognet til Leir nr. 9 Hålogaland og var med i opprettelsen av leiren:

Loge nr. 13 Malm	Narvik
Loge nr. 14 Polarlys	Harstad
Loge nr. 19 Thule	Tromsø
Loge nr. 43 Nordlys	Honningsvåg
Loge nr. 53 Vesteromd	Sortland
Loge nr. 54 Lofotkjeden	Svolvær
Loge nr. 55 Varanger	Kirkenes
Loge nr. 60 Hans Egede	Harstad
Loge nr. 65 Borea	Tromsø

Dessuten var Tromsø leirforening etablert og virket i sitt område og fra 1961 som en enhet under Leir nr. 9 Hålogaland.

Nye Leirforeninger

Leir nr. 9 Hålogaland fortsatte sin ekspansjon. For å få leirarbeidet ut i distriktet ble det dannet fire nye leirforeninger: Lofoten leirforening i Svolvær 1964, Narvik leirforening i Narvik 1967 og Hadsel leirforening på Stokmarknes 1978.

I Honningsvåg ble Nordkapp leirforening dannet 1965.

Leirens virke de første årene bar preg av et aktivt leirarbeide, stor reisevirksomhet og mange leirslagninger. Det ble gjennomført gradgiving i samtlige grader ofte på samme dag.

Etter at Leir nr. 11 Nord ble stiftet i 1969 ble leirarbeidet nord for Harstad lagt til Tromsø.

Deputasjonsleire

I Leirens distrikt ble det raskt en stor økning av medlemstallet. Dette satte preg på leirarbeidet. Med de store geografiske avstander ble det etter hvert et ønske fra de omliggende leirforeninger, om større medvirkning til utøvelsen av leirarbeidet.

For å høyne Leirforeningenes status

9 Hålogaland er 50 år

HP Reidar Henningsen og Stor Sire Morten Buan.

ble det i 1998 vedtatt en lov for etablering av Deputasjonsleire, loven ble senere revidert i 2005.

I jubileumsåret har vi tre aktive deputasjonsleire som hver er tilknyttet to loger:

Lofoten Deputasjonsleir	Svolvær
Vesterålen Deputasjonsleir	Stokmarknes
Narvik Deputasjonsleir	Narvik

Leirens store geografiske utstrekning og det høye medlemstallet med 530 patriarker fra ti loger er fortsatt en stor utfordring. Det ble derfor i 2010 satt i gang en prosess for dannelse av en ny leir i distriktet. Dette arbeidet håper vi skal gi et positivt resultat. Leirarbeidet gjennom de første 50 år vil vi betegne som meget godt. Det er vårt håp at det

fortsatte leirarbeidet vil nå de mål Odd Fellow Ordenen har satt seg.

Festarrangementet

Dagen startet med Festleir i Ordenens lokaler i Harstad, med deltakelse av gjester, matriarker og patriarker. På grunn av stort antall deltakere ble det

Odd Fellow Ordenens Magasin

DSS Steinar Forsaa fremfører sin prolog.

HP Reidar Henningsen holder festtalen.

gjennomført to møter hvor Stor Sire og Embedsmennene deltok i begge. Det ble

en stemningsfull ceremoni. Det øvrige arrangement var lagt til Grand Nordic Hotel, Harstad.

Kunstnerisk underholdning

Et drama «Terje Vigen» ble fremført av en gruppe Odd Fellows fra Sortland. Dette innslaget ble det satt meget stor pris på.

Banketten

Bankettsalen var dekket i «Nordic Hall». Odd Fellow sangkoret Hans Egede fremførte to sanger til stor applaus.

Taffelet ble åpnet av DSS Steinar Forsaa som på en fortreffelig måte fremførte sin Prolog i verseform. Han tok tak i historien fra de første 50 år sett både fremover og tilbake. I sin diktning la han blant annet vekt på å nytte tiden til gode

gjerninger, både fra våre budord og til Ordenens satsingsområde SOS-barnebyer.

Stor Sire Morten Buan holdt en inspirerende tale der han først takket for invitasjonen. Han la vekt på blant annet Ordenens arbeid, med kunnskapsløftet og leirarbeidet som satsingsområde, samt den pågående Landssak til SOS-barnebyer i Malawi. Han bemerket Leirens høye medlemstall, som den største i landet og den eneste med tre Deputasjonsleire. Han orienterte også om det pågående revisjonsarbeidet av vårt lovverk.

Stor Sire takket patriarkene for et godt utført arbeide og en spesiell takk til embedsmennene gjennom disse år. På vegne av Den Norske Storloge overrakte han en blomstervase, gratulerte Leiren med jubileet, og ga honnør til en livskraftig jubilant.

Festtalen ble holdt av leirens Hovedpatriark Reidar Henningsen. Han åpnet med å takke alle fra fjern og nær, som var til stede ved denne anledning, en spesiell takk rettet han til patriark Stor Sire. Han takket for alle hilsener, spesielt fra Leir nr. 1 Norge. En stor takk til alle valgte og utnevnte embedsmenn og alle de patriarkene som stiller opp på møtene. Han rettet blikket fremover og så lyst på fremtiden, det viktige arbeidet med kunnskapsløftet og utviklingsarbeidet. Det gode og viktige samarbeidet med våre tre Deputasjonsleire og våre 10 loger. Samtidig takket han for fremmøtet fra vår vennskapsleir Leir nr. 24 Salten i Bodø, representert ved blant andre Storrepresentant og Hovedpatriark.

I avslutningen refererte han fra en sang han alltid var svært glad i, nemlig «Hver dag er en sjelden gave, en skinnende mulighet. . .». Det var hans håp at alle som patriarker tar tak i hver eneste dag vi får som gave, og bruker den muligheten i vårt leirarbeide.

Så var det tid til en rekke hilsningstaler og gaveoverrekkelser fra gjester, matriarker og patriarker. Hovedpatriark Rune Berg fra Leir nr. 24 Salten håpet i fremtiden på et trivelig og givende vennskap våre leire imellom. Alle disse gode ønsker og gaver ble mottatt av HP Reidar Henningsen med stor takk.

Harstadordfører Marianne Bremnes takket for maten, hun ga også til kjenne å være litt informert om Odd Fellow Ordenen og noe av dens formål. Hun overrakte en bukett blomster som gave fra Harstad kommune.

Leir nr 9 Hålogaland har nådd en milepel med et godt fundament, som leiren kan bygge videre på frem mot den neste.

Tekst: Storrepresentant Jan N. Ytterstad

Og hvem er så min neste?

Vi får fortalt en del vandrehistorier om «gode gjerninger». Ikke sjelden er det amerikanske historier som er forsøkt overført til norsk språkdrakt og norske forhold. Selv om historiene er gode og moralen glimrende, blir de allikevel litt fjerne og uvirkelige. Denne historien er derimot rotekke norsk. Og ikke nok med det. Den er fortalt av tre troverdige Odd Fellows.

En leirslagning på Kongsvinger

Det hender seg at Odd Fellows fra Oslo-området også begir seg til logemøter og leirslagninger på Kongsvinger, selv om reisen den motsatte veien nok er langt mer alminnelig. Med en god bil og gode veier tok ikke reisen til det ærverdige Ordenshuset på Kongsvinger mer enn vanlig tid. Leirslagningen var god, maten og patriarkmåltidet det samme. Det var virkelig slik at patriarksamværet og «mensa communis» var i tråd med våre beste tradisjoner.

Veien hjemover ble ikke som veien frem

Noe egentlig værømslag hadde det ikke blitt mens patriarkene hadde sin leirslagning. Men mørket var blitt mer intenst og regnet silte ned. Da skjedde det som ikke bør skje en moderne og ganske ny bil av

bedre merke. Vindusviskerne streiket. Å kjøre bil i duskregn uten aktive vindusviskere er ikke tilrådelig. Å kjøre uten virksomme vindusviskere i styrtregn er direkte livsfarlig. Men i nøden «spiser fanden fluer», og de bolde Odd Fellow patriarker lirket seg langsomt nedover mot tettstedet Skarnes i håp om å finne en redning på Statoilstasjonen der. Dette var som en karavanevandring i Paran. Spørsmålet ble reist om stasjonen hadde noen form for midler som kunne hjelpe for regnvann på en frontrute.

Svaret var meget nedslående. Spørsmål om noen kunne hjelpe med en vindusvisker som ikke ville mer, ble like deprimerende besvart.

Der sto da tre, svartkledde menn og forsøksvis fiklet med en kaputt vindusvisker som ingen hadde noen som helst forstand på. Tiden gikk, og vindusviskeren sto.

Noen sannsynlig løsning så ingen av dem før på dagtid morgenen etter. I mellom dem lå en beksvart natt.

Gjør mot andre som du vil at andre skal gjøre mot deg!

Da kjører det opp en gammel, hvit Volvo 244 for å fylle bensin. I bilen var et ungt par som sikkert hadde andre planer for kvelden enn å holde tre voksne, sortkledde herrer med selskap. Ungguttene som kjørte bilen spratt ut og startet påfyllingen. Til tross for det ufysiske været, hadde han ikke mer enn en T-skjorte på overkroppen med det fengende

slagordet MEKONOMEN på. Dette tente et teknisk håp hos de tre sortkledde som forsiktig spurte: «Hei. Tror du at du kunne hjelpe oss litt?»

Ungguttene var ikke spesielt pratsom, men grep derimot fatt i den gjenstridige vindusviskeren. Dekslar og alle andre tekniske remedier blir saumfart. Hendene arbeider raskt, kunnskapsrikt og systematisk mens de tre sortkledde bare kunne bivåne det hele. Kjæresten i bilen sa ingen ting som vitner om misnøye med hva gutten gjorde, eller ymtet om at dette kunne hun ha vært spart for.

Den unge mekanikeren brukte ikke ord, men lot hendene tale.

De tre sortkledde tilskuerne fikk anskuellesundervisning i at «ord ikke er nok, men at det hele må følges med handling».

Den barmhjertige samaritan i 2011

Den barmhjertige samaritan i 2011 kom ikke ridende på et esel, men kjørte gammel, hvit Volvo 244. Han heter Roar, er 20-år og mekanikerlærling fra Odal Bil på Skarnes. Han har bestått eksamen i forhold til Den Gyldne Leveregel.

Og de tre som var «falt blant røvere» denne gangen var SDSS Randulf Meyer, Hovedpatriark Bjørn Arild Johnsen og patriark Henrik Skog. De fikk en meget praktisk og god innføring i Odd Fellowship, denne gangen på en et småsted lands veien, og ikke verken i en logesal eller en leirslagning.

Tekst: Kjell-Henrik Hendrichs

Se det

En påminnelse til oss alle om egenverd, selvfølelse og medmenneskelighet.

I Søm Kirke, Kristiansand, har kunstneren Kjell Nupen utfordret både seg selv, menigheten og omgivelsene med sin kunst. Med tema «Fra mørke til lys» har han skapt en fantastisk følelse av katedral i kirkerommet. Samtidig har han tatt det hellige og gjort det begripelig – slik han har utformet krusifikset på en av veggene. En gigantisk bronsefigur – av den korsfestede Kristus, hengende ned fra veggen. En dramatisk framstilling av korsfestelsen, men idet man beveger seg fra mørke til lys – ved å sette lys på krusifikset, ser man umiddelbart skyggen som faller på veggen – en oppstandne Kristus med armene hevet til velsignelse og tilbedelse.

Alteret er en eneste stor granitt – hugget rått og framstår som senteret i kirkerommet, men kanskje det mest spesielle, er hilsenen som er risset inn på baksiden av alteret – kun synlig for forrettende prest: se det mennesket.

Og det er min anledning til å skrive

dette innlegget – at vi som Odd Fellows har en ekstra forpliktelse til å se våre medmennesker. Tidligere domprost Dag Nordbø i Kristiansand besøkte Loge nr. 89 Skagerak for å fortelle om Kirkens Bymisjon som har 10 års jubileum akkurat i år. Og oppsummert handler også bymisjonen om akkurat det – se det mennesket, uansett etnisitet, kjønn, religiøs tilknytning, stilling eller stand.

Vi har alle en historie, en opplevelse, et nederlag, et feilsteg – som gjør at vi ikke alltid liker oss selv like godt. Mennesker med synlige «fall» sett med konservative moralske øyne, gjør veien tilbake til samfunnet ennå tyngre. Rusmisbrukere, narkomane, utagerende ungdommer – alle har behov for å bli sett, akseptert og ikke minst få hjelp til å reise seg igjen. Vi sier det så tydelig i vår Nyttårsloge: Det er bare ett som er større skam enn å falle – ikke å reise seg igjen etter sitt fall! Men noen ganger må vi som medmennesker være der – ikke for dømmende, men med en hjelpende hånd,

en støtte for den som forsøker å reise seg etter sitt fall.

Helt fra vi som barn forsøkte å fange mor eller fars oppmerksomhet, er det det hele dreier seg om: Intet menneske kan være menneske alene. Derfor søker vi anerkjennelse, vi søker ros og vi kan søke avsky – men uansett søker vi oppmerksomhet. Vi ønsker alle å bli sett. Mors anerkjennelse eller fars irrettesettelse, alt er psykologiske egenskaper ved det å være et menneske. Dersom vi overses vil vi før eller siden gjøre noe som tiltrekker oppmerksomhet mot oss – enten av det positive eller av det negative.

I vår Orden sliter vi til tider med både rekruttering og med avgang. Jeg er over-

menneket

vende. Hvorfor er det slik? Er det ikke enda viktigere å delta i en bror eller søsters liv enn å delta når de har gått bort? Vi må også i livets slutfase bli mye flinkere til å se det mennesket – se bortenfor alderdomssvekkelse og sykdom, og stille opp for våre søsken i levende live. Da er vi i vår tradisjon, i vår lære. Så ta med deg en yngre bror på besøk til en av våre eldre brødre som sitter hjemme eller på sykehus – se det mennesket – og still spørsmålet: Hva kan jeg gjøre for deg? Og når den tid kommer, skal vi også være der for å ta farvel.

Jeg er ingen kirkegjenger. Men jeg tror på katedralene og hva de kan gjøre med oss: «Jeg ønsker ikke å leve i en verden uten katedraler. Jeg trenger deres skjønnhet og opphøyethet. Jeg trenger dem mot verdens tarvelighet. Jeg vil se opp mot lysende kirkevinduer og la meg blende av de overjordiske fargene. Jeg trenger deres glans. Jeg trenger den mot uniformenes skitne fellesfarge. Jeg vil la meg innhulle i den syrlige svalheten i kirkene. Jeg trenger deres bydende taushet. Jeg trenger dem mot det åndelige skvalderet til medløperne. Jeg vil høre orgelbruset, denne oversvømmelsen av overjordiske toner. Jeg elsker mennesker som ber. Jeg trenger synet av dem. Jeg trenger det mot den lumske giften i det overflatiske og tankeløse. Jeg vil lese de mektige ordene i Bibelen. Jeg trenger den uvirkelige kraften i dens poesi. Jeg trenger den mot språkets forfall og parolenes diktatur. En verden uten disse tingene ville være en verden jeg ikke ønsker å leve i.» (Fra boken «Nattog til Lisboa»)-

Så min oppfordring til oss alle for 2012 vil være: Se det mennesket. Godt nytt Ordensår.

Tekst: Eks OM Dag Runar Pedersen

Eks OM Dag Runar Pedersen

bevist om at det handler om at vi feiler fordi vi glemmer å se det mennesket. Vi tar oss ikke tid til å gå inn i det rommet der vår nye bror eller søster ønsker å bli sett. Tvert i mot, vi er så opptatt av vår egen fortrefelighet, vår egen forfengelighet at vi ikke synes å bry oss med andre. Og når våre nye logesøsken opplever at de ikke blir sett, da er det to måter å reagere på: Sørge for positiv oppmerksomhet dersom det er kultur for det. Ellers må vi ty til det dramatiske, det negative, det absolutte: Vi sender et brev og melder oss ut av Ordenen. Da har vi plutselig alles oppmerksomhet.

Ordenen er også flink til å fokusere på alle de Ordenssøsken som ikke kommer til Logen. Dårlig fremmøte rir mange

logger, og man bruker tid overfor dem som faktisk har møtt til logemøte og kritiserer eller formaner om at man skal møte så ofte man kan; underforstått en appell til de som ikke er der. Da ser vi jo ikke de som faktisk deltar, som har tatt seg til vårt Ordenshus og gir av seg selv. Jeg mener vi skal fokusere på de som faktisk møter, se det mennesket og gi de en opplevelse som de kan ta med seg videre. De som ikke er på møtet, de vil vi jo aldri nå med dagens budskap. Ved å ha fokus på det positive, de medlemmene som bidrar til gode møter, da styrker vi selvfølelsen, betydningen av hver enkelt og vi styrker Ordens arbeid.

Vi er ofte flinkere til å stille opp i begravelser enn hva vi er i å besøke de le-

Stor Kapellan Ole-Johan Bay Gundersen.

Det kan være mange forskjellige grunner til at vi som er samlet her i aften en gang søkte til Ordenen. Jeg tror likevel at vi som er medlemmer har det til felles at vi ønsket å ta retningen på vårt eget liv og vår egen tilværelse opp til ny vurdering, sjekke om kursen fremdeles er riktig, om der er misvisning på kompasset, så å si. Eller kanskje vi ønsker en litt ny kurs? Vi ønsker å reflektere over våre egne liv, og det er vel dessverre slik at det er alt for

mange som tenker alt for lite over sitt eget liv, og mange begynner med det alt for sent. Det er en forskjell på bare å fungere som et menneske og det å være seg bevisst at det er akkurat nå du lever og på hva som gir livet innhold og mening. Vennskap, kjærlighet og sannhet – tro, håp og barmhjertighet er verdiladete ord som for oss gir nettopp mening og innhold og som er sider av samme sak: medmenneskelighet.

Så er vi utvalgte venner som er samlet

her, som forhåpentligvis har det til felles at vi er på vei fra hemmelighet til innsikt, en vandring oppover og fremover, en søken etter, en trang til og et behov for et helhetssyn, et livssyn gjennom en forsiktig og gradvis tilnærming til de eksistensielle spørsmål: Hvorfra – hvor hen? Vi får anledning til opplevelse og innlevelse i en lære og en metode som taler direkte til hjertet og ikke til intellektet alene. Men, spør du kanskje, hvordan finner jeg lyset, disse verdiene,

Bror Stor Sire. . .

— søstre og brødre

*Stor Kapellan
Ole-Johan Bay Gundersens
foredrag under Storembeds-
mannsmøtet 2011*

retningen på mitt liv? Eller finner de meg? Jeg har ikke fasitsvar men kan peke på noen muligheter for meg selv: noe jeg leser, noe som treffer meg, logen og leiren med dens ritualer og fellesskap, en uventet glede, en godhet som varmer meg, glimt av liv som gjør meg ydmyk. Opplevelsen av å stå i en historisk og etisk sammenheng og ha venner/søstre og brødre som forstår det.

Ordenen har et etisk og moralsk fundament som i enda sterkere grad må forsterkes, tydeliggjøres og synliggjøres. Et av de nye satsingsområder til Akademiet er bl. a. etisk forskning. Det leder meg til spørsmålet: hva betyr etikk og moral for deg, for meg?

Det er så rart med det – nettopp når det gjelder slike spørsmål, når de holdes i en viss opphøyet avstand fra oss selv og det tales sånn mer i sin alminnelighet om hvordan menneskene er og bør være, da hører vi det gjerne og tar det for så vidt til oss. Annerledes blir det når det kommer oss personlig ganske nær inn på livet og rammer våre egne tanker og handlinger. Når spørsmålet blir hvordan vi selv er og hvor mye det har lyktes oss å virkeliggjøre av vennskap, kjærlighet og sannhet i vårt eget personlige liv. Stilt overfor vår egen selvangivelse med hensyn til dette, vekkes kanskje vår motstand eller motvilje, slik at våre mottoord og budord bare blir honnørord utenfor Ordenslokalene. Vår angst for det personlige oppgjør, vårt selviske jeg skyver fra oss alt ubehagelig. Egen uærlighet som aldri ble tilstått, personlig uvennskap som aldri ble forsonet, gammel urett som aldri ble gjort godt igjen. Det som hindrer oss fra å være mot andre slik vi ønsker at andre skal være mot oss. Men hvor finner jeg da fotfeste? Da er jeg tilbake til innledningen, det jeg startet med: Jeg tror at vi som medlemmer av vår Orden har en moralsk, etisk og ideell streben som et naturlig grunnlag å forsøke å bygge på. «Ikke at jeg har grepet det, men jeg strekker meg etter det», som skrevet står.

Det kan ofte være mer enn vanskelig å finne et slikt fotfeste og se noen me-

ning med livet slik vi møter det både i egen og andre menneskers opplevelse. Ingen kan svare annet enn for seg selv når spørsmålet om livets mening og verdi reises. For vi opplever ikke livet på samme måte. Det er et bilde av oss mennesker som ensomme vandringsmenn på en smal og vanskelig vei. Men en og annen gang er det liksom vanderne stanser opp et øyeblikk på veien for å utveksle erfaringer, for å ta en pust i bakken og kanskje gi et håndtrykk med på veien.

Loge- og Leirmøter er slike stoppesteder hvor vi kan finne mål og middel på vår videre vandring på livsveien. Et sted hvor vi nettopp stanser opp og gir hverandre både bokstavelig og symbolsk et håndtrykk. Et sted hvor vi møter like-sinnede som også i et forsøk på en personlighetsutvikling stanser opp ved denne moralske og ideelle streben for å bli et bedre menneske for en selv og for andre.

Hva er så etikk og moral? Det har først og fremst med seder og skikker å gjøre. Der igjennom opplæres samvittigheten som lovenes lov. Det vil si at moral er praktiske prinsipper og regler for handling og adferd som innenfor et samfunn anses for riktige. Slik formes vår samvittighet, menneskets trofaste fører, den venn som hjelper oss. Moral er et latinsk ord, etikk det tilsvarende greske. Likevel har disse ordene fått noe forskjellige valører. Moral er altså blitt brukt om den mer praktiske orientering, og etikk om det indre sinnelag og den indre holdning og om den mer teoretiske refleksjon, altså moralfilosofi eller læren om prinsippene for vurderingen av hva som er godt og hva som er ondt, hva som er rett og hva som er galt.

Etikk kan ha som mål å strebe mot å oppnå størst mulig lykke for flest mulig mennesker og levende vesener. Her kjenner vi oss igjen. Her er det Ordenens etikk møter oss.

Hvis dere nå har i mente definisjonen på etikk og moral, så er det dette vårt Ordensmedlemskap går ut på: å bli et bedre menneske for seg selv og andre,

som igjen betyr en kamp mot verdens hersker og din egen, mot «jeg»ets avgud».

Overvinn det onde med det gode, hold deg ikke borte fra dem som gråter, sørg med den sørgende, besøk de syke og ensomme, for den tjener seg selv best som tjener andre, sies det i vår Ordens historie som et etisk, moralsk grunnlag.

Vennskap, kjærlighet og sannhet er, som vi vet, nært forbundet. Den kjærlige tanke om din venn, med den oppriktighet som følger sannhet, den er det som forteller om hvordan du virkelig er.

Så er vi igjen ved de tre kjedeledet atter en gang som symboler på Ordenens idealer. Vi møter dem igjen og igjen, ikke minst samlet rundt dette bord hvor vi kan praktisere våre læresetninger, lære hverandre bedre å kjenne, være nær hverandre, bry oss om hverandre. Kanskje er det slik her i det kjølige nord at vi må ha slike anledninger for nettopp det, være nær, være hos.

Vår Ordens bærende idegrunnlag er av etisk art, men Ordenen er ikke bare etisk, men også et estetisk fellesskap: «Vi søker både det gode, det sanne og det vakre.»

Derfor mener jeg at det å tilhøre vår Orden bør tegne et adelsmerke på vår panne, med den forpliktelse, den stolthet og verdighet det medfører. Det gir en ekstra dimensjon å få lov til å være med i en organisasjon som har lange historiske og verdimeslige røtter som gir kontinuitet i en tilsynelatende historie – og verdiløs samtid. Likevel må det være slik; at har vår deltakelse i den lukkede symbolverden ingen virkning utenfor Ordenshuset, ja, da kan det hele synes litt meningsløst. Det må få betydning for vårt liv, men likevel slik at det viktigste ikke er å bli det perfekte menneske, hva nå det måtte være, men å strebe etter å bli bedre, både overfor oss selv og vår neste. Ikke for å være «olympisk» – men det viktigste er å delta.

Tiden tar oss alle sammen, og vi blir til støv, som det heter. Men det som lever videre er kjærligheten, all den uselviske kjærlighet vi ga i livet. La det være vår sannhet på vennskapets grunn.

Når startet Storembedsmannsmøtene hvem var **initiator**

Av Kjell-Henrik
Hendrichs

Foto: Jon Esben Johnsen

– Hvordan arbeidet Storlogen i de første årene?

Uten at jeg har oversikt over møtevirksomheten til de valgte Storembedsmenn fra starten og frem til 50-tallet, så er det grunn til å anta at de møttes kun av og til. I praksis var det Stor Sire som tok de fleste avgjørelser, men etter hvert som Ordenen vokste ble nok behovet for kommunikasjon og lokalkjennskap nødvendig. På Storlogemøtet i 1954 ble det fattet et vedtak om at Stor Sire kunne utnevne Distrikt Deputerte Stor Sirer (DDSS) etter behov. Det første DDSS-møte, som senere fikk betegnelsen Storembedsmannsmøte, ble avholdt 21.–22. oktober i 1955. Initiativtager var Stor Sire Olaf Hallan, som før dette møtet hadde utnevnt Gudleif Devold som DDSS for Nord-Hålogaland og Narvik. De fem andre fra distriktene som var innkalt, ble utnevnt på dette møtet. Disse var:

H. P. Mittet:

*Sør Hålogaland og Trøndelag
(Narvik unntatt)*

Lars Hansen:

Møre og Romsdal

K. A. Foss:

*Bergen, Hordaland
og Sogn og Fjordane*

Eks Stor Sire Oddvar Granlund fikk i oppdrag av Stor Arkivar Sverre Hjetland å gjennomgå alle protokoller fra Storembedsmannsmøtene i Ordenen for å systematisere og bevisstgjøre disse møtenes funksjon. De Tre Kjedeledd har intervjuet Oddvar Granlund og stilt ham en rekke spørsmål for å få frem historien.

Einar S. Ramsland:

Rogaland og Vest-Agder

P. E. Hagen:

Aust-Agder og Telemark

Alle valgte Storembedsmenn deltok også på møtet.

– Hva ville man oppnå med disse møtene?

Et utdrag av Stor Sires avslutningstale etter det første møtet gir vel et bilde av hva man ønsket å oppnå, og det la nok grunnlaget for opplegg på senere møter: Han konstaterte: «Diskusjonen i disse to dagene har gitt et eklatant bevis for at det var nødvendig med dette møtet. Det gjelder å koordinere vårt arbeid slik at enhver kjenner seg igjen i loger både syd og nord i landet. Dette må være en av de bestrebelsene vi må ha for øyet. Det er mange saker vi har klarlagt under denne sammenkomst, og jeg håper alle kan møtes igjen om ikke lenge.»

Kommunikasjon og utveksling av synspunkter på aktuelle Ordensspørsmål var nok hovedhensikten, og det kan man trygt fastslå at det ble – og fortsatt er.

– Hvor ofte ble møtene holdt, hvor ble de avholdt og hvor mange var det som møtte?

Det skulle gå nesten 5 år før neste DDSS-møte, og det tok noen tid før disse møtene ble avholdt regelmessig, først annet hvert og senere hvert år. Foruten Stor Sire deltok alle valgte og utnevnte Storembedsmenn på møtene. Etter hvert som antall DDSS steg så økte også antall deltagere. Før disse møtene ble felles for Storlogen og Rebekkeinstitusjonen deltok omlag 40 brødre, samt to fra Rebekkarådet. Søstrene møtte da som observatører. I dag består Storembedsmannsmøtet av samtlige søstre og brødre DSS, valgte og utnevnte Storembedsmenn og andre inviterte etter behov.

– Ble det avholdt tilsvarende møter i Rebekkeinstitusjonen?

Ja, etter hvert som de også utnevnte

Distrikt Deputerte Rådspresidenter (DDRP) ble tilsvarende møter avholdt, hvor valgte og andre utnevnte Rådsebedsmenn deltok. Stor Sire, Dep. Stor Sire og Spes. Deputert Stor Sire for Rebekkeinstitusjonen deltok fra Storlogen. Formål og møteinnhold var tilnærmet det samme som for Storembedsmannsmøtene, men tilpasset Rebekkeinstitusjonen.

– Er det noe mønster i de sakene som ble behandlet, og forekom det gjengangere år etter år?

Etter å ha studert referatene fra starten og frem til sammenslåingen med Rebekkeinstitusjonen (mao over 50 år), så må jeg generelt konstatere at sakene gjentar seg til det kjedsommelige, og at «å omsette ord i handling» neppe kan ha vært særlig fremtredende i disse årene! Dette beskriver nok en organisasjon som har vært tunggrodd, lite kreativ og heller ikke særlig effektiv. Eksempler på saker som ble luftet på sekstitallet var for eksempel forslag om å opprette «Støttefond for Ordenshus». - Det skulle gå 40 år før det ble en realitet! I 1963 ble spørsmålet om en «Europeisk Storloge» drøftet. Det tok ca. 45 år! I samme møte ble det foreslått opprettet «Distriktsråd». Distriktsrådene ble først opprettet 35 år senere. Det skal også sies at det var mange viktige saker på programmet. Det ble for eksempel rapportert om nye Broderforeninger samt planer om Ordenshus, som ble realisert i stor utstrekning. I perioden etter krigen og frem til århundreskiftet økte medlemstallet i vårt land på en måte som vakte oppsikt i USA og i de øvrige Europeiske jurisdiksjoner, så det var stor aktivitet, noe som også gjenspeilet mange av sakene på Storembedsmannsmøtene.

– Kom det frem noen kritiske merknader?

Det fremkommer ikke av referatene noen kritiske merknader myntet på Stor Sire eller Storlogen, men vår organisasjons-

smøtene og takere?

form og praksis inviterte vel heller ikke til det. Det var først da vi innførte Distriktsråd at det ble en tilnærmet desentralisert organisasjon hvor det var enheten som kunne stille spørsmål ved Storlogens avgjørelser. Fast post på programmet var de respektive Distrikt Stor Sirene's årsrapporter. De kunne inneholde litt av hvert, og der forekom det en del kritikk, men den pekte gjerne nedover i organisasjonen.

Jeg kan referere til et lite avsnitt fra en av Rapportene i 1960 – og som kanskje kan sies å være av «tidløs» karakter?

Sitat: «Vår Orden er bygget opp etter de demokratiske prinsipper, og den har en valgordning som skulle sikre de absolutte beste brødre til de respektive embeder. Imidlertid rommer vår valgordning mulighet for at brødrene ikke alltid har logens beste for øyet, men fremmer gjerne personlige hensyn bygget på «kameraderi» og personlig vennskap. Dette resulterer gjerne i at man får embedsmenn som ikke alltid er seg sitt ansvar bevisst, og administrasjonen av logen kan derfor i en periode komme i et skjevt spor, hvor resultatet blir sterk svekkelse av logens virksomhet.»

– Ble møtet et rent høringsorgan, eller ble det også fattet beslutninger ?

Storembedsmannsmøtet var opplagt ment som et «høringsorgan», men det er ingen tvil om at disse møtene også har hatt et sosialt tilsnitt med stor betydning for samhold, inspirasjon, eierskap og kommunikasjon. Mange av DDSS bidro også med forslag til instruksjer og tiltak, som senere ble gjennomført av Storlogen. Møtet har aldri hatt noen formell beslutningsmyndighet, men det er ingen tvil om at mange viktige saker til det ordinære Storlogemøte har vært grundig behandlet på disse møtene på forhånd. Det var på møtet i 1970 at daværende Stor Skattmester Erik Evjen fremla forslag om at Ordenen gjennom en Landsak skulle samle inn midler til kjøp av Redningskøyte. Det kan nevnes mange eksempler på slike lignende saker som ble tatt opp på Storembedsmannsmøter.

– Var møtene forretningsmøter, eller ble de også preget av etisk innhold ?

Det fremgår lite i referatene fra de første møtene om etiske spørsmål har vært drøftet, men så lenge jeg kan huske – dvs fra 70-tallet og frem til i dag – så har instruksjon vært en fast post på programmet. Det har også vært innslag av foredrag med etisk innhold, enten fra egne rekker eller utenfra. Jeg kan for eksempel huske at Erling Stordahl var invitert til å holde foredrag på et av møtene, og han ble jo senere også medlem i loge nr. 1 Norvegia. På møtet i 1970 var «Ordenens religiøse stilling» et sentralt tema. Det hadde vært en av sakene på Nordisk Stor Sire Konferanse i København samme år. Utgangspunktet

var et direktiv fra Suv Grand Master, som nedla forbud mot å lese Juleevangeliet i åpen loge.

– Hvordan synes du at utviklingen av dette møtet har vært gjennom tidene?

Referatene fra de første møtene er preget av at det nok var Stor Sire som satte agenda og premissene for møtene, men etter hvert som han erfarte at Storembedsmennene hadde mange spørsmål og ulike erfaringer fra distriktene, så ble de anmodet om å sende inn forslag til saker som de ønsket å drøfte med Storlogen og de øvrige Storembedsmenn. Derfor ble det, som før nevnt, veldig mange gjengangere som dreide seg om dagligdagse ting som logelokaler, kontingent, antrekk, tiltaleformer, forholdet til Rebekkainstitusjonen osv. Det var først på 90-tallet at organisasjonsmessige saker ble satt på programmet. Da ble disse møtene en meget viktig høringsinstans for Ordenens videre utvikling. Møtene ble mer og mer preget av ønsket om å innhente kunnskaper og erfaringer fra deltagerne, før tiltak og endringer ble satt ut i livet. I dag er det vel utenkelig at Stor Sire og Storlogen foretar viktige endringer uten først å ha behandlet forslag i komiteer, nevnder og/eller på Storembedsmannsmøtet. Den store endringen kom i 2000, da Storembedsmannsmøtet for første gang ble arrangert sammen med Rebekkainstitusjonen. Det skyldtes forberedelsene til Storlogemøtet året etter da «Likestillingssaken» ble fremmet og lovmessig vedtatt. Etter 2001 antar jeg at Storembedsmannsmøtet har vært og er en uunnværlig årlig og nyttig sammenkomst for Ordensledelsen.

Storembedsmannsmøtet 2010.

Foto: Jon Esben Johnsen

Kunsten på Stortingsgaten 28

De fleste som ser fasaden på Stortingsgaten 28, merker seg de prangende reklameskiltene i alle regnbuens farver, ofte i grelle utgaver. Noen bemerker at nå får de fleste Ordenshus ut over landet skilt hvor det står «Odd Fellow Ordenen», mens det på Ordenens hovedbøl bare står en hybrid av navnet, nemlig «Odd Fellow». Dette kan det snart bli slutt på.

Men i denne kaskaden av inntrykk som kan virke lammende, er det de færreste som ser at det er betydelig relieffkunst på balkongfronten over hovedinngangen. Billedhuggeren som vant konkurransen i 1957 – da gården var 25 år – var billedhuggeren Ørnulf Bast (1907-1974). Han var en av 1900-tallets mest allsidige, norske billedhuggere som

mestret både forskjellige materialer og former. På balkongfronten er innrammet de tre relieffer om Vennskap, Kjærlighet og Sannhet i fire felt med de tre kjedeled trefoldig gjengitt.

Relieffene er laget i carraramarmor fra Italia som er krittende hvit og har vært kjent som billedhuggermateriale fra antikken.

Vennskap er uttrykt ved to menn som holder hverandre i hendene. De to trærne som omgir den er nok vel så viktige for forståelsen. Disse trærne har ikke bare blader og stammer, men tydelige røtter. Det kan vel si noe om at vennskap er en langsomt voksende plante med dype røtter.

Kjærlighet er fremstilt som en kvinne og en mann som hjelper en såret eller falt kvinne. Stolaen som hjelpemiddel er fremtredende i bildet. Stolaen var jo opprinnelig et tjenestesymbol, noe Ørnulf Bast synes å kjenne til. Også her omkranser trærne de tre aktørene. Treet er jo også fra gammelt av et livssymbol.

Sannhet er fremstilt i to felt. Det ene feltet til venstre er en kvinne, mann og et barn som holder et tre som skal plantes. Også her aner man at sannheten er som et Livets Tre.

Sentralt mellom de to felter er Det Altseende Øye som binder Sannheten sammen, og til høyre er det en kvinne som rir på en hest, omgitt av fugler og blomster. Alle beveger de seg mot Det Altseende Øye.

Denne type relieffkunst finner vi mange steder, også i Oslo. I debatten er det vel ikke minst Pablo Picassos relieffer på Høyblokken som er fremme i fokus. Men Ordensmedlemmer gjør klokt i ikke å gå over bekken etter vann. Det er meget spennende og interessant kunst å finne på Stortingsgaten 20. Det gjelder bare å løfte blikket opp fra det daglige.

Kjell-Henrik Hendrichs

En faddergave

Når det kommer nye søstre og brødre inn i vår Orden, har disse alltid en fadder. Ikke sjelden gir denne fadderen sitt fadderbarn en gave. Hva kunne da være bedre enn en kunnskaps gave?

Odd Fellow Ordenens historie, bind I med det internasjonale perspektiv er en gave som vil gi enhver ny Odd Fellow kunnskaper til varig glede. Boken kan kjøpes gjennom logens Sekretær.

Odd Fellow Ordenens Magasin

Fakta om Ordenen

- Den første Odd Fellow loge i vår Ordensgren ble instituert 26. april 1819 i Baltimore i staten Maryland i USA. Den fikk navnet Lodge No: 1 Washington
- Den første Odd Fellow leir ble instituert 6. juli 1827 i Baltimore, USA. Den fikk navnet Encampment No: 1 Jerusalem
- Vår Ordensgren kom først til Tyskland i 1870
- Vår Ordensgren kom til Danmark i 1878
- Den første norske Odd Fellow loge, nr. 1 Noreg, ble instituert i Stavanger 26. april 1898
- Den første norske Rebekkaloge, nr. 1 Sct:a Sunniva ble instituert i Kristiania 28. mai 1909
- Den første norske Odd Fellow leir, nr. 1 Norge, ble instituert i Kristiania 3. november 1919
- Den Norske Storloge ble instituert i Kristiania 7. august 1920
- Den første norske Rebekkaleir, nr. 1 Oslo, ble instituert i Oslo 26. april 1980

Status

Odd Fellow Ordenen i Norge har pr. 18. november:

- 152 Odd Fellow loger
- 128 Rebekkaloger
- 25 Odd Fellow leire
- 25 Rebekkaleire
- 12 342 Odd Fellow brødre
- 10 871 Rebekkasøstre
- Totalt 23 213

Ordensquiz

15 spørsmål

- 1) Var Thomas Wildey tilknyttet noen annen Orden enn Odd Fellow Ordenen?
- 2) Når skjedde bruddet mellom vår Orden og Manchester Unity?
- 3) Når ble den siste Odd Fellow loge i Norge instituert og hva heter den?
- 4) Hva het den andre norske Stor Sire?
- 5) Hvem var Grand Sire i USA da Ordenen kom til Tyskland i 1870?
- 6) Når kom Odd Fellow Ordenen til Sverige?
- 7) Når kom Odd Fellow Ordenen til Finland?
- 8) Når og hvor kom den første Odd Fellow loge utenfor Kristiania og hva heter den?
- 9) Når og hvor kom den første Rebekkaloge utenfor Kristiania og hva heter den?
- 10) Hva heter den siste Rebekkaloge som er instituert i Norge?
- 11) Hva heter den danske Stor Sire som instituerte Den Norske Storloge i 1920?
- 12) Hvem var Stor Sire i Norge under den andre Verdenskrig?
- 13) Hvem er bror Stor Marsjall i Norge i dag?
- 14) Hvor mange Odd Fellow jurisdiksjoner er tilsluttet Den Europeiske Storloge?
- 15) I hvilket land utenom Sverige har Den Svenske Storloge også ansvar for loger og leir?

- 1) Ja, Druidordenen som han også var leder for i USA
- 2) 1842
- 3) Loge nr. 152 Fjære ble instituert 15. oktober 2011 i Grimstad.
- 4) Gustav Erikssen, Stor Sire fra 1928 til 1936
- 5) Elias Driggs Farnsworth
- 6) 1884
- 7) 1925
- 8) Odd Fellow loge nr. 5 Vesterlen i Stavanger, instituert 21. januar 1918.
- 9) Rebekkaloge nr. 3 Vaar i Stavanger, instituert 5. februar 1921.
- 10) Rebekkaloge nr. 128 Sarah, instituert 11. november 2011 i Gjøvik.
- 11) Petrus Beyer
- 12) Johan Middelthun, Stor Sire fra 1936 til 1949.
- 13) Thore Fredrik Grüner
- 14) Atte. Tyskland, Sveits, Nederland/Belgia, Danmark, Sverige, Island, Norge og Finland
- 15) Polen.

Odd Fellow Torg

Bransje/Firma	Kontaktperson	Telefon/E-post	Postnummer
ADVOKATER			
Bull & Co Advokatfirma AS	Jan-Erik Grundtvig Sverre	23 01 01 01 www.bullco.no	0203 OSLO
BEGRAVELSESBYRÅ			
Odd Abbedissen Begravelsesbyrå	Odd Abbedissen	55 15 40 90	5147 FYLLINGSDALEN
BILGUMMI			
Western Bilgummi AS	Kjell Western	32 22 74 00	3400 LIER
BILSALG			
Nymo Bil AS	Kjell Nymo	75 50 79 00 post@nymobil.no	8041 BODØ
BRANNSIKRING			
N.R. Brannsikring A/S	Steinar Jansen	52 71 73 44	5501 HAUGESUND
BRANNUTSTYR			
Braco AS	Einar Glensthøj	32 22 66 70	3420 LIERSKOGEN
BUSSTRANSPORT/REISEARRANGØR			
Turistbussen Ålesund	Geir Gjerde	70 14 33 16 geir@turistbussen.no	www.turistbussen.no
DAMEKLÆR			
Kristina as	Else Vikan	75 54 00 44 kristina.else@gmail.com	8001 BODØ
Womens Wear/Elinette		73 10 72 83	7327 SVORKMO
Zig Zag	Reidun Persson	22 43 06 90	0257 OSLO
DAME- OG HERREKLÆR			
Brudehuset – Sjuls Design	Anja Sjuls	416 97 823 www.sjuls.com/logge	3110 TØNSBERG
EIENDOMSMEGLING			
Boli a/s	Odd Bjørn Hofstad	928 06 490 obh@boli.no	7715 STEINKJER
ELEKTROENTREPRENØRER			
Elektro Nord a/s	Trond R. Jensen	74 16 78 00 firmapost@elektro-nord.no	7725 STEINKJER
FERIE OG FRITID			
Drømmeboliger i Spania til leie	Terje Olsen	911 08 100 www.casa-as.no	1617 FREDRIKSTAD
FRISØRER			
Lille Salong	Lill Kraft Johnsen	22 35 65 13	0173 OSLO
GLASSMESTERE			
SNE Glasservice A/S	Einar Rafoshei-Klev	38 26 16 21	4517 MANDAL
GRAFISK ARBEID			
Njord Kompetanse	Jon Esben Johnsen	948 71 810	1344 HASLUM
GULLSMED			
Opro Produkter AS emaljeverksted	Ole Petter/June Rasch-Olsen	22 17 50 50	0184 OSLO
HOTELL			
Bardu Hotell	Patricia Sørensen	77 18 59 40	9365 BARDU
Mosjøen Hotell AS	Bård Bergrem	75 17 11 55	8651 MOSJØEN
HYBLER/LEILIGHETER			
A/S Stortingsgt 28	Ole Fjelldal	22 01 20 40	0161 OSLO
KJØKKEN/INTERIØR			
E Import a/s	Tom Johansen	35 55 52 22 www.eimport.no	3915 PORSGRUNN
KRANER OG LØFTEUTSTYR			
Munck Cranes A/S	Ola Skrondal	915 99 605 ola.skrondal@munck-cranes.no	
MALERMESTER			
Velde s Malerservice og Fargehandel	Jan Erik Lima Velde	52 82 47 50	4276 VEDAVÅGEN
MURMESTER			
Hedmark Murmesterforretning A/S	Einar H. Hernes	62 81 49 23	2212 KONGSVINGER
REGNSKAP			
Administrasjon og Datatjenester AS	Tor-Petter Stensland	53 65 19 20	5750 ODDA
Advis AS	Viggo Bjørk	52 80 88 80 viggo.bjork@advis.no	5501 HAUGESUND
Dønland Regnskapsservice A/S	Arne-Kristian Dønland	77 60 69 30 akd@donland.no	9002 TROMSØ
REISEBYRÅ			
Oppland Arrangement AS	Anders Lunde	61 12 06 00 post@opplarr.no	2890 ETNEDAL
RENSERI/VASKERI			
Marthes Renseri Trøndelag	Sivert Lian Opdahl	74 82 14 88 www.marthes.no	7500 STJØRDAL

et

**Annonsering, adresseforandringer, oppsigelser,
endrede persondata etc:**

torill.solli@oddfellow.no

Bransje/Firma	Kontaktperson	Telefon/E-post	Postnummer
RØRLEGGER Porsgrunn Rørleggerforretning A/S Tindeland Rør – Aut. Rørlegger	Jens-Petter Engh Arne W. Tindeland	35 93 09 00 971 81 350	3917 PORSGRUNN 5500 HAUGESUND
SNEKKER Jøndal & Hoff A/S STORKJØKKENUTSTYR Storkjøkkenservice a/s	Jan Jøndal	67 98 05 20	1472 FJELLHAMAR
TANNLEGE Tannlege MNTF Kristian Lunde TRAFIKKSKOLE Gerds Trafikkskole a/s	Kjell Bjørnar Wennevik Kristian Lunde	934 62 550 22 83 05 10	kjell@storkjokken-service.no 7725 STEINKJER
TRYKKERI Nils Sund Boktrykkeri A/S	Gerd Johnsen Kjell Selvaag	51 89 31 90 52 70 33 70	gerd@gerds.no 4013 STAVANGER
			5500 HAUGESUND

Ønsker du å annonsere i Odd Fellow Bladet?
Denne plassen kunne vært din! Kontakt
torill.solli@oddfellow.no

43

TRENGER DU NY LIVKJOLE ELLER NYTT LOGEANTREKK?

Gjennom en av Europas ledende produsenter tilbyr vi et kvalitetsprodukt sydd av 45% ull og 55% polyester. Vi leverer størrelsene 46, 48, 50, 52, 54, 56 og 58. Livkjolen kommer med sort vest og benklær direkte fra importør til **kun kr 2.490,-** + porto og oppkravsgebyr. **Full bytte og returret.**

Bestill på: 24 timers ordrettelefon: 62 52 86 66 • Faks: 62 52 86 61 • E-post: post@livkjole.no
Adresse: Livkjole.no, postboks 6, 2301 Hamar • www.livkjole.no

Artikler fra Odd Fellow Utstyr

Piquet skjorte
hvit m/kjedeledd i rødt for brødre
Art. nr. 11086
Kr. 190,-

Gilde kuvertkaraffel
4-pack m/kjedeledd
inngravert
Art. nr. 11088
Kr 720,-

PC skulderveske
m/kjedeledd i rødt
Art. nr. 11082
Kr 390,-

Pashmina-sjal
i ull/silke
Art. nr. 11085
Kr 410,-

Bestillingsliste for Odd Fellow Utstyr:

Det tas forbehold om prisendringer. Ved bestillinger under kr 100,- tillegges et gebyr på kr 30,-. Porto tillegges.

Art. nr.	Betegnelse	Antall	Pris
10173	Flaggstang for bordflagg/vimpel		155,-
10176	Båtflagg/gjesteflagg		90,-
10177	Båtvimpel		90,-
11002	Regalieveske i kunstsinn		475,-
11010	Odd Fellow Historie Bind I		325,-
11025	Rødt slips i silke m/kjedeledd		135,-
11026	Sort slips i silke m/kjedeledd		135,-
11027	Hvit sløyfe for livkjole		100,-
11028	Grått slips i silke m/kjedeledd, til privat bruk. TILBUDSPRIS!		100,-
11030	Slipslenke m/gull kjedeledd		1 385,-
11032	Mansjettknapper forgylt, hvit emalje m/kjedeledd		730,-
11033	Skjorteknapper for livkjole forgylt, hvit emalje m/kjedeledd		705,-
11035	Jakkemerke i gull, liten størrelse		445,-
11036	Jakkemerke sølv/forgylt		160,-
11037	Belte i skinn m/kjedeledd på spennen		425,-
11038	Slipsnål forgylt m/kjedeledd		170,-
11039	Slipsnål hvit emalje m/kjedeledd		450,-
11040	Anheng i gull m/doublekjede		1 210,-
11041	Rebekkafigur		462,-
11042	Tresokkel til Rebekkafigur		50,-
11050	Rebekkaring gull m/emalje		3 310,-
11051	Lenkering for brødre (oppgi ringmål:)		3 755,-
11052	Lenkering for søstre (oppgi ringmål:)		2 610,-
For ringer er det ca. 4 ukers leveringstid			
11061	Hansker i skinn, hvit, str. 6 1/2, 7, 7 1/2, 8, 9, 9 1/2, 10 (str.)		180,-
11063	Vanter crepé hvit herre		158,-
11064	Hvite vanter one size		140,-
11065	Julekort m/konvolutter, pakke á 15 stk.		88,-
11066	Livkjoleskjorte, (str.)		675,-
11067	Hvit skjorte, (str.)		360,-
For skjorter kan det være opptil 8 ukers leveringstid			
11068	Paraply herre, sort m/kjedeledd		100,-
11069	Paraply dame, sort m/kjedeledd		100,-
11070	Silkeskjerf dame, m/kjedeledd, 90 x 90 cm		280,-
11071	Oval hvit bildecal, min. 10 stk.		10,-
11072	Oval hvit decal til bruk f. eks. på innsiden av bilrute, min. 10 stk.		10,-
11074	Kalosjer for herrer, Moccasin, S, M, L, XL		286,-
11075	kalosjer for herrer, Commuter, S, M, L, XL		286,-
11081	Handlenett m/kjedeledd		70,-
11082	PC skulderveske m/kjedeledd i rødt		390,-
11083	Krus m/kjedeledd i rødt		69,-
11084	Veskeholder m/kjedeledd		45,-
11085	Pashmina-sjal i ull/silke		410,-
11086	Piquet skjorte hvit m/kjedeledd i rødt for brødre, str. L, XL, XXL		190,-
11087	Piquet skjorte sort m/kjedeledd i gull for søstre, str. M, L, XL		190,-
11088	Gilde kuvertkaraffel 4-pack m/kjedeledd inngravert		720,-

Navn:

Adresse:

Postnr.:

Telefon dagtid.:

Odd Fellow Utstyr
Stortingsgaten 28
0161 OSLO
Tlf.: 22 83 92 50
E-post: of.utstyr@oddfellow.no

Odd Fellow Ordenens Magasin

Kjære leser...

Jeg har den glede å holde ganske mange foredrag i loger og leire. Det har jeg gjort i mange år. I logene snakker jeg ofte om at Odd Fellow Ordenen er aktuell for moderne mennesker og om hvordan vi anvender Ordenens verdier i det daglige liv. Det er viktige spørsmål sett fra en rekke synsvinkler. Og reaksjonene og samtalene lar sjelden vente på seg etter et slikt foredrag. Et foredrag skal jo alltid være formulert slik at det både skaper forestillinger og motforestillinger. For meg er det selvfølgelig spennende å registrere hvilke tanker som mine kåserier skaper hos mine tilhørere. Og som kåsør forundrer det meg stadig hvor mange innfallsvinkler det er mulig å anlegge på de tankene og sammenstillingene jeg fremfører.

For meget kort tid tilbake holdt jeg et kåseri som nettopp knyttet seg til dette at Odd Fellow Ordenen er bærer av tidløse verdier. Mitt sentrale poeng er at når man er medlem av en verdibærende Orden, må disse verdiene få konsekvenser i medlemmenes dagligliv.

I ettermøtet kom en av tilhørerne bort til meg og takket for interessante tanker og flott fremføring, og fortsatte: «... men med et slikt innhold blir det vel etter hvert farlig å gå i logen?!» Slik setningen var formulert, kom den både som en påstand og et spørsmål. Det ble litt latter blant de omkringstående av denne ganske sjeldne kommentaren, men vi ble raskt enige om at verdier har man jo for å etterleve dem. Verdier er aldri «blott til lyst». De er veivisere og forbilder.

Det sies jo tindrende klart i Ordenens formålsparagraf hvor det uttrykkelig sies at «ord ikke er nok».

I den tiden som er gått etter dette logemøtet har jeg stadig kommet tilbake til formuleringen «... da er det vel farlig å gå i logen da?» Denne setningen ble som et sandkorn i min tanke, slik Henrik Wegeland uttrykte det. Et sandkort i en musling er jo det som skaper grunnlaget for en perle. Vi har veldig godt av å få slike tankeimpulser som får oss til å fundere videre på etiske utfordringer.

Svaret på dette utsagnet er innlysende både ja og nei, alt etter hvilke premisser man legger til grunn. La meg begrunne dem begge.

Nei, det er ikke farlig å gå i logen. En loge i Odd Fellow Ordenen vil alltid gi deg impulser av tidløse verdier. Impulsene vi får skal hele tiden gi oss svar eller forslag på hvordan vi kan leve våre liv på en etisk fullverdig måte. Ritualer og samværsformer bygger på de beste verdier og tradisjoner i vår kulturkrets.

Et Ordensmedlemskap gir den mottakelige år etter år med dannelse av høy kvalitet. Det er jo nettopp denne langsomme dannelse som er hele dannelsens karakter.

Dannelse er ikke noe øyeblikksfenomen, men en langsomt voksende plante. Og planten skal vokse hele livet. Dannelse er en prosess som aldri tar slutt.

Ja, det er farlig å gå i logen. Hele tiden vil vi konfronteres med verdier, idealer og normerende formuleringer som står der både som noe vi skal strekke oss etter, men også som vi skal bryne oss på. Hvis du har et snev av selvinnsikt, vil du meget raskt oppdage at din egen livsførsel aldri er helt i samsvar med

Foto: Jon Esben Johnsen

verdiene og idealene. Noen ganger vil du til og med måtte innrømme at din livsførsel er helt på tvers av de verdier Ordenen holder frem for deg. Det finnes ikke et eneste arbeidsmøte eller gradgivningsmøte som ikke utfordrer oss alle. Vi kan gjerne stjele formuleringer fra Bjørnstjerne Bjørnson når han formulerer sitt «over evne». Ja, idealene skal være over evne. De er ideale mål, ikke innkomst. Og vi kan fortsette med Henrik Ibsens: «Ja, tenke det; ønske det; ville det med; – men gjøre det! Nei, det skjønner jeg ikke!» Ja, vi lærer at ord ikke er nok. Dannelse kan være smertefull. Å oppnå selvinnsikt kan være fryktelig ubehagelig. Å være løgnaktig overfor seg selv kan være meget farlig.

Å arbeide på seg selv sammen med sine Ordenssøsken er hele Ordenens hensikt.

Det er hele poenget med å gå fra mørke til lys.

La ethvert møte i Ordenen være deg til glede, nettopp fordi det er «farlig» i den forstand at vi blir utfordret til å bli bedre og mer menneskekjærlige.

Odd Fellow Ordenen i Norge:

Den Norske Storloge:

Stor Sire Morten Buan
storsire@oddfellow.no
Søster Deputert Stor Sire Tove Aalborg
strdepss@oddfellow.no
Bror Deputert Stor Sire Per-Arne Vidnes
brdepss@oddfellow.no
Søster Stor Sekretær Svanhild Sandem
strstorsekr@oddfellow.no
Bror Stor Sekretær Steinar Jansen
brstorsekr@oddfellow.no
Søster Stor Skattemester Svanhild Ljosland
strstorskrm@oddfellow.no
Bror Stor Skattemester Thor Gunnar Eliassen
brstorskrm@oddfellow.no

Kanselliet:

Kansellisekretær Helle Aandahl
Sekretær Torill Evjen Solli
Kansellimedarbeider Kjell Bakken
Sentralbord: 22 83 92 40
Odd Fellow Utstyr: 22 83 92 50
Epost: odd.fellow@oddfellow.no

Distriktsledelse

Rebekka Distriktsråd:
Distrikt 1 Oslo, Akershus og Kongsvinger
DSS Elna Kjær Meyer
Mobil tlf 918 41 936

Distrikt 2 Sør-Rogaland

DSS Sissel Idland
Tlf 51 61 83 25

Distrikt 3 Bergen, Hordaland, Sogn og Fjordane

DSS Grethe Evelyn Isdahl
Mobil tlf 918 95 605

Distrikt 4 Sunnmøre

DSS Tone Kvammen
Mobil tlf 918 52 582

Distrikt 5 Telemark

DSS Britt Haagenen
Mobil tlf 977 34 139

Distrikt 6 Trøndelag

DSS Gerd Johanne Strømmen
Mobil tlf 976 66 388

Distrikt 7 Østfold

DSS Kari Lea
Mobil tlf 934 81 016

Distrikt 8 Vestfold

DSS Ingebjørg Nesje Jonassen
Mobil tlf 995 53 088

Distrikt 9 Haalogaland

DSS Vivi Skyrud Uhre
Mobil tlf 957 49 202

Distrikt 10 Hedmark og Oppland

(unntatt Kongsvinger)
DSS Lisbeth Kristin Wictorsen
Mobil tlf 930 53 926

Distrikt 11 Troms (unntatt Harstad)

DSS Sylvi Tollefsen
Mobil tlf 907 78 119

Distrikt 12 Finnmark

DSS Ann-Mari Pettersen
Mobil tlf 917 96 657

Distrikt 13 Salten

DSS Lillian Holstad
Mobil tlf 480 06 015

Distrikt 14 Vest-Agder

DSS Selle Marie Horntvedt
Mobil tlf 915 52 780

Distrikt 15 Buskerud og Asker

DSS Asgerd Winge
Mobil tlf 975 26 995

Distrikt 17 Nord-Trøndelag

DSS Inger Mari Fossum
Mobil tlf 911 46 497

Distrikt 18 Nordmøre og Romsdal

DSS Anne Grete Laugtug
Mobil tlf 478 32 407

Distrikt 19 Nord-Rogaland

DSS Margarethe Langfeldt
Mobil tlf 416 04 586

Distrikt 20 Helgeland

DSS Helga Vargdal
Mobil tlf 415 52 710

Distrikt 21 Oslo og omegn

DSS Karin Lilleskare
Mobil tlf 900 60 578

Distrikt 22 Aust-Agder

DSS Ingeborg Baust
Mobil tlf 924 21 803

Distrikt 23 Smaalenene

DSS Unni Beate Bergsland
Mobil tlf 995 76 078

Distrikt 24 Lofoten og Vesterålen

DSS Helene Holmøy
Tlf 76 12 22 83

Distriktsledelse

Odd Fellow Distriktsråd:

Distrikt 1 Oslo, Akershus og Kongsvinger
DSS Per Arild Nesje
Mobil tlf 907 93 052

Distrikt 2 Sør-Rogaland

DSS Trygve Nils Vabekk Hjelte
Mobil tlf 908 99 399

Distrikt 3 Bergen, Hordaland, Sogn og Fjordane

DSS Hans Johan Landås
Mobil tlf 928 01 820

Distrikt 4 Sunnmøre

DSS Olav Hilmar Aass
Mobil tlf 905 14 928

Distrikt 5 Telemark

DSS Jan Strøm
Mobil tlf 911 42 910

Distrikt 6 Trøndelag

DSS Terje Selbo
Mobil tlf 924 03 361

Distrikt 7 Østfold

DSS Gunnar Gjølstad
Mobil tlf 952 82 259

Distrikt 8 Vestfold

DSS Dag Virik
Mobil tlf 995 70 702

Distrikt 9 Haalogaland

DSS Steinar Forsaa
Mobil tlf 411 03 188

Distrikt 10 Hedmark og Oppland

(unntatt Kongsvinger)
DSS Kolbjørn Høllum
Mobil tlf 901 29 211

Distrikt 11 Troms (unntatt Harstad)

DSS Svein Roar Simonsen
Mobil tlf 934 80 869

Distrikt 12 Finnmark

DSS Fred Davidsen
Mobil tlf 950 34 442

Distrikt 13 Salten

DSS Torbjørn Strand
Mobil tlf 906 66 195

Distrikt 14 Vest-Agder

DSS Hans Balchen
Mobil tlf 901 55 044

Distrikt 15 Buskerud og Asker

DSS Einar Kåre Longva
Mobil tlf 924 97 656

Distrikt 16 Sogn og Fjordane

DSS Leif Arne Midtbø
Mobil tlf 412 65 449

Distrikt 17 Nord-Trøndelag

DSS Odd Gunnar Nygård
Mobil tlf 909 17 887

Distrikt 18 Nordmøre og Romsdal

DSS Arne Dagfinn Reistadbakk
Mobil tlf 934 03 179

Distrikt 19 Nord-Rogaland

DSS Arild Sirevaag
Mobil tlf 977 22 254

Distrikt 20 Helgeland

DSS Jan Olav Mellingen
Mobil tlf 996 96 851

Distrikt 21 Oslo og omegn

DSS Morten Hallvard Søraa
Mobil tlf 906 66 469

Distrikt 22 Aust-Agder

DSS Tom Benkestok Schulz
Mobil tlf 916 25 964

Distrikt 23 Smaalenene

DSS Rolf Berg Nilsen
Mobil tlf 900 66 907

Internett:

www.oddfellow.no

Webmaster:

Kjell Bakken Mob.: 905 88 196

webmaster@oddfellow.no

Odd Fellow Museum og Bibliotek: Omvisning i Museet eller et besøk i Biblioteket avtales med Stor Arkivar Knut Aslak Wickmann. Mobil: 911 53 714 eller storarkivar@oddfellow.no

Nettavisen:

Redaktør:

Erling Nordsjø Mob: 902 05 998

nettavisredaksjonen@oddfellow.no

Utenlandske Odd Fellow adresser:

Odd Fellow Gruppen på Costa Blanca

Telefon: 00 34 96 68 64 782

Odd Fellow Gruppen på Torreviaja

Telefon: 00 34 96 57 10 125

Odd Fellow Gruppen på Gran Canaria

Telefon: 00 34 92 87 25 008

Broderloge Costa del Sol nr. 1

Telefon: 00 34 95 23 81 718

De Tre Kjedeledd

Redaksjonen:

Redaktør:

Kjell-Henrik Hendrichs

hendrichs@asker.online.no

Mob.: 900 34 882

Layout/Produksjon:

Jon Esben Johnsen

j-esjohn@online.no

Mob.: 948 71 810

Redaksjonssekretær:

Knut Aslak Wickmann

wickmann@basemail.no

Mob.: 911 53 714

Annonser:

Torill Evjen Solli

torill.solli@oddfellow.no

Tlf.: 22 83 92 40

Opplag:

21 200

Trykk:

UnitedPress Poligrafija corporation
Latvia

B-BLAD

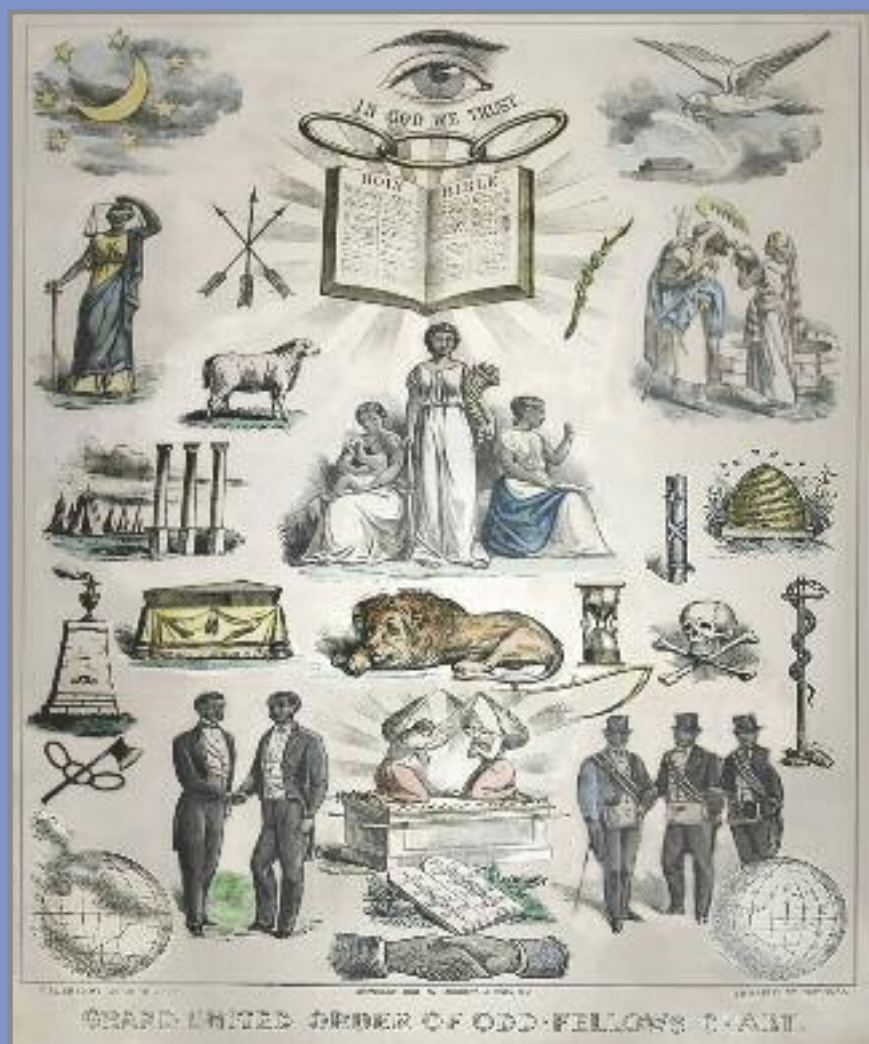
RETURADRESSE:

DE TRE KJEDELEDD

STORTINGSGATEN 28

0161 OSLO

Ettersendes ikke ved varig adresseendring, men sendes tilbake til senderen med opplysninger om den nye adressen.

Grand United Order

Denne plakaten er en av de mest interessante i vår samling av Odd Fellow plakater. Den stammer nemlig fra en parallell Ordensgren til vår egen, Grand United Order.

Ser vi på plakaten, finner vi så godt som samtlige av Odd Fellow Ordenens symboler.

Det gjelder både symboler for loger, leire og Rebekkainstitusjonen. Enkelte symboler er Grand United Orders egne, og dermed ikke kjent av oss.

Vi kan merke oss et par ganske uvante symboler. Det ene er Æskulapstaven som vi kjenner som et medisinsk sym-

bol. Den stammer fra guden Asklepios som var gud for legeskunsten. Her er slangen slynget om et kors, noe som også kan rette tankene mot kobberslangen som Moses lot sette på en stake i ørkenen under Israels vandring. Det andre symbol er løven som alltid har stått for verdighet og kongemakt. Vi ser også tavlene med De Ti Bud og Lammet som alle er symboler hørende hjemme i den kristne-jødiske kultur og er tillagt ganske forskjellige meninger.

Ellers er herrens antrekk en historie for seg. De stiller i galla, noe som etter hvert er ganske ukjent i USA. Et interessant trekk er jo at det ser ut som om amerikanske Odd Fellow er i ferd med å gjenoppdage det klassiske antrekks betydning.

I tillegg til å gi oss Ordenshistorie, forteller plakaten oss også noe om 1800-tallets typografiske fortellerkunst. Det var ikke bare de verdibærende Ordener som gjorde seg bruk av denne fantastiske og farverike fortellerkunst.

Tekst: Kjell-Henrik Hendrichs